

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

4

İÇİŞLERİ KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

04 Temmuz 2014 Cuma

İÇİŞLERİ KOMİSYONU
GÖRÜŞME TUTANAKLARI

04 Temmuz 2014 Cuma

---0---

K O N U

Sayfa

**Terörün Sona Erdirilmesi ve Toplumsal Bütünleşmenin
Güçlendirilmesine Dair Kanun Tasarısı (1/941) (Devam)**

1:30

İ Ç İ N D E K İ L E R

Sayfa

BİRİNCİ OTURUM

1:30

Madde 4		1
İdris BALUKEN	(Bingöl)	1:3, 15:16
Hasip KAPLAN	(Şırnak)	3:5, 8, 22:24
Özcan YENİÇERİ	(Ankara)	5:8
Ali SERİNDAG	(Gazi antep)	8:11, 17, 24
Celal DİNÇER	(İstanbul)	11:15
Faruk BAL	(Konya)	17:20
Birgül AYMAN GÜLER	(İzmir)	20:22
Seyfettin YILMAZ	(Adana)	24:26
Mehmet ERDOĞAN	(Muğla)	26:27
Önerge		27
Mehmet ERDOĞAN	(Muğla)	27:28
Önergeler		28
Gerekçeler		28
Madde 5		28
Önerge		28
Gerekçe		28
Madde 6		29
Önerge		29
Gerekçe		29
Beşir ATALAY (Başbakan Yrd.)	(Kırıkkale)	29:30

Açılma Saati: 14.02

Kapanma Saati: 16.59

4 Temmuz 2014 Cuma

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 14.02

BAŞKAN: Mehmet ERSOY (Sinop)

BAŞKAN VEKİLİ: Hüseyin BÜRGE (İstanbul)

SÖZCÜ: Alpaslan KAVAKLIOĞLU (Niğde)

KÂTİP: Gülay SAMANCI (Konya)

----- 0 -----

BAŞKAN - Sayın Başbakan Yardımcım, sayın milletvekillerimiz, sayın basın mensupları; Komisyonumuzun 26'ncı Toplantısını açıyorum.

Gündemimizde bulunan Terörün Sona Erdirilmesi ve Toplumsal Bütünleşmenin Güçlendirilmesine Dair Kanun Tasarısı'nın görüşmelerine kaldığımız yerden devam ediyoruz.

Dünkü toplantımızda tasarının 3'üncü maddesi kabul edilmişti. Şimdi 4'üncü maddesi üzerindeki görüşmeleri açıyorum ve maddeyi okutuyorum:

Kararlar ve yerine getirilmesi

MADDE 4- (1) Bu Kanun kapsamında verilen görevler, ilgili kamu kurum ve kuruluşlarınca ivedilikle yerine getirilir.

(2) Bu Kanun kapsamında verilen görevleri yerine getiren kişilerin hukuki, idari veya cezai sorumluluğu doğmaz.

BAŞKAN – Evet, değerli milletvekillerimiz, söz isteyen arkadaşlarımıza sırasıyla söz vereceğim.

Sayın Kaplan, önce Sayın Grup Başkan Vekiline verelim, ondan sonra size verelim.

Değerli milletvekillerimiz, iki gündür çok güzel tartışmalar yaptık, görüşmeler yaptık, gerçekten faydalı oldu birbirimize karşı. Bugün de aynı hassasiyetle, aynı özenle devam etmemizi arzu ediyorum. Konuşmalarımızda mümkün olduğunca on dakika civarında bir sürede meramımızı anlatmaya çalışırsak hepimize, sırada bekleyen arkadaşlarımıza karşı da daha anlayış göstermiş olacağımızı bir kez daha hatırlatarak Sayın Baluken'den başlıyorum.

Buyurun Sayın Baluken.

İDRİS BALUKEN (Bingöl) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Sayın Başbakan Yardımcım, Değerli Başkan, değerli milletvekili arkadaşlarım, değerli bürokratlar ve basının değerli emekçileri; ben öncelikle hepimizi sevgiyle, saygıyla selamlıyorum.

Birkaç gündür burada büyük bir emek harcanıyor, çok geç saatlere kadar mesailer yapılıyor. Bu ortaya konan emekler, ortaya konan fedakârlıklar ileriki süreçlerde ülke tarihimize inşallah barışı sağlayan, kalıcı barışa giden toplantılar olarak kayda geçer umudumu sizlerle paylaşmak istiyorum.

Tabii, burada artık sona doğru geldik, son 3 madde görüşülüyor. Ben sadece birkaç hususu belirtmek istiyorum. İlk gün de bu yasayla ilgili görüşlerimizi ifade etmiştik. Bu yasayla ne Türkiye'deki yüz yıllık Kürt meselesi çözülüyor ne de ülkenin cumhuriyet kurulduğu günden bugüne kadarki var olan demokratikleşme sorunlarının tamamı çözülüyor, böyle bir durum söz konusu değil. Ancak, bu hem Kürt meselesinin çözümü hem de Türkiye'nin demokratikleşmesi için umutları artıran, akan kanı durduran, gençlerin cenazelerinin ülkenin dört bir tarafından kalkmasını engelleyen çözüm süreciyle ilgili bir yasal zemin hazırlıyor. Asıl görevimizin, asıl büyük sorumluluğumuzun biz bundan sonra başlayacağını düşünüyoruz. Yani, bir yasal zemin üzerinde ilgili devlet görevlilerinin ya da tarafların daha rahat çalışabileceği bir zeminin oluşması açısından buradaki tartışmalar ve bu yasa önerisi son derece önemlidir ama asıl işimiz bundan sonra; dogma olarak baktığımız, tabu olarak baktığımız Türkiye'nin temel kronik sorunlarını cesur bir şekilde tartışmak ve bunlarla ilgili çözüm önerilerini ortaya koymaktan geçiyor düşüncesindeyim.

Biz başından beri, Halkların Demokratik Partisi olarak, Barış ve Demokrasi Partisi olarak bu ülkede bölünme gibi, ülkeyi bölme gibi bir derdimizin olmadığını çok açık bir şekilde ifade ettik. Bu yasa görüşülürken de bunu tekrar vurgulayalım. Türkiye'de yaşayan bütün halklarla beraber ortak bir gelecek ve eşit vatandaşlık hakkıyla, birlikte, bir arada yaşamayı esas alan, demokratik ulus, ortak vatan ve demokratik cumhuriyet perspektifiyle sürece yaklaştığımızı ve bundan sonra da çalışmalarımızın bu temelde ortaya

konacağını ifade etmek istiyoruz. Biz tam tersine halkları yok sayan, kimlikleri, dilleri, kültürleri yok sayan ya da tek tipleştirmeye çalışan bir anlayışın bu ülkeyi bölme açısından tehdit oluşturduğunu düşünüyoruz. Bunun yasalar üzerinden artık aşılması gerektiğini, Anadolu ve Mezopotamya'nın binlerce yıllık kadim tarihinin zaten bu kardeşlik hukukunu, bu kardeşlik kültürünü belirlediğini ifade etmek istiyoruz.

Ben bu toplantıda bazı korkuların ne kadar yersiz olduğunu ortaya koyma açısından birkaç dünya örneği de vermek istiyorum. Yani, bir coğrafyada yaşayan halkların dillerini, kimliklerini ya da yönetimde yer alma, karar süreçlerinde yer alma haklarının artık ne kadar gerilerde kaldığını birkaç dünya örneği üzerinden vurgulayarak sözlerimi bitireceğim.

Çokça tartıştığımız ve bir türlü oluşturamadığımız bu demokratik, anayasal çözümle ilgili artık bazı korkulardan sıyrılmamız gerektiğini, tekrar altını çizerek ifade etmek istiyorum. Yeni oluşacak anayasada bu darbe Anayasası'ndan farklı olarak her şeyden önce şu 5 hususu göz önünde bulundurmanız gerektiğini düşünüyoruz.

Birincisi: Vatandaşlık tanımı. Hepimizi kapsayacak bir vatandaşlık tanımını, 76 milyonun hiçbir ferdi dışarıda bırakmayacak, kendisini dışlanmış hissetmeyecek bir vatandaşlık tanımını güncellememiz gerekiyor.

İkincisi: Ana dil önündeki engelleri artık bence bu ülkenin tarihinden kaldırmamızın zamanı gelmiştir düşüncesindeyim. Dünya örnekleri üzerinden bazı rakamlar vereyim ben: Bugün dünyada Çin'de 51, Hindistan'da 36, İran'da 8, Irak'ta 4, İtalya'da 11, Filipinler'de 17, Rusya'da 34, Güney Afrika'da 11, İspanya'da 5, İngiltere'de 10, Amerika Birleşik Devletleri'nde 8 dil başta olmak üzere 113 ülkede 1'den fazla dil ya çok resmî dil olarak ya da genel bir resmî dil ve bunun altında bölgesel dil olarak tanımlanmıştır. Bütün dünyada 4 kıtada 100'ü aşkın ülkede bir çözüm olarak önümüzde duran bu modelleri tartışmaktan artık bizim korkmamamız, buna göre de önümüzdeki dönemde bu yasaklarla ilgili demokratik bir işleyiş esas alan düzenlemeler yapmamız gerekiyor.

Yakın dönemde Sayın Başbakanın da Almanya ziyaretlerinde sıkça vurguladığı, orada "Kendi dilinize sahip çıkın." telkinlerinin, asimilasyona karşı söylemiş olduğu, asimilasyonun insanlık suçu olduğu yönündeki belirlemelerinin doğru olduğunu düşünüyoruz. Sayın Başbakan Almanya'da bu cümleleri kullanırken aslında Almanya'da pek çok eyalette ilkokuldan başlayarak haftada üç ile beş saat zorunlu ana dilde dersler veriliyordu. Yani, biz kendi ülkemizde hâlâ Almanya'daki bu seviyeyi yakalamamış olarak Almanya'ya giderek orada asimilasyonun insanlık suçu olduğunu söylüyoruz, ana dilde eğitimin önemli olduğunu ve ana dilimize sahip çıkmamız gerektiğini ifade ediyoruz. Dışarıda bunu söylüyorsak bunu korkusuz bir şekilde kendi ülkemizde de ifade etmemiz ve anayasal güvence altına almamız gerektiğini ifade etmek istiyorum.

Çin'de 140 farklı dil konuşuluyor arkadaşlar, değerli milletvekili arkadaşlarımız. Yani, Güney Afrika'da bugün İngilizce ve Afrikaanca dili yanı sıra bölgesel dil olarak yine pek çok dilin kabul edildiğini ve anayasal güvence altına alındığını vurgulamamız gerekiyor. Bolivya'da, Latin Amerika ülkesi olan Bolivya'da 37 dilin "resmî dil" olarak tanımlandığı bir sistem var. İsviçre 23 kantonlu bir federal cumhuriyet ve Almanca, Fransızca ve İtalyanca resmî ve ulusal dilleri dışında yine yerel dillerin korunmasıyla ilgili örnekler var. İsveç'te evde konuşulan dili eğitimde de geçerli dil olarak kabul eden ve en az 5 kişilik bir talep oluştuğunda ana dilde öğretim vermeyi belediyelere bir yükümlülük hâline getiren bir yasal düzenleme var. İsveç'te 32 dil grubuna yönelik ana dil eğitimi organize ediliyor. Çokça eleştirdiğimiz İsrail'de bile resmî dil İbranice dışında Arapçanın güvence altına alındığını çeşitli yasal düzenlemelerle önümüzde görüyoruz. Yani burada sayısız örnekler var, Hollanda'dan, Kanada'dan, Fransa'dan, Hindistan'dan, İspanya'dan. Dünyanın dört bir yanında dünyanın geride bıraktığı bir dil yasaklama sorununu bizim de artık cesur bir şekilde tartışmamız ve bir kenara bırakmamız gerektiğini düşünüyoruz.

Yine, dünyada değişik idari sistemlerle ilgili çok fazla örnek var. Bugün Türkiye'nin katı merkeziyetçi bir ulus devlet anlayışının artık bir sorun olarak önümüzde durduğunu bizim kabul etmemiz gerektiğini düşünüyoruz. Yerinden yönetimi, yerel yönetimlere belirli konularda yetki devrini, yerel yönetimlerin güçlendirilmesini esas alan yeni birtakım idari sistemlerin hayata geçirilmesi gerektiğini düşünüyoruz. Bu konuda da hiç korkmamıza gerek yok, dünyada yine 4 kıtada, her tarafta var olan ülkelerdeki modelleri incelememiz yeterli.

Ben yine buradan birkaç örnek vereyim: Avusturya'da 9 eyalet şeklinde bir idari sistem var. Azerbaycan, Türki cumhuriyetlerinden, "rayon" adı verilen, idari bölgeler ayrılmış ve 59 rayon, 11 şehir ve Nahçıvan Özerk Cumhuriyetinden oluşuyor. Fransa'da aynı şekilde bölge yerel yönetimlerini güçlendiren düzenlemeler var. Gürcistan'da 2 özerk cumhuriyet ve 1 özerk bölgeden, Güney Osetya'dan oluşan 1 özerk bölge var. İran, hiç beğenmediğimiz İran 30 eyalete ayrılıyor, 30 "ostan" dediğimiz ve bunların içerisinde bir eyaletin adı da "Kürdistan" eyaletidir. İspanya'da 17 özerk bölge, İsviçre Konfederasyonu'nda 26 kanton, İtalya'da 20

idari bölge, Kazakistan'da 14 eyalet ve özel statüye sahip farklı şehirler, Kırgızistan'da 7 idari bölge. Yani, Özbekistan'dan, Pakistan'dan Tacikistan'a kadar bu örnekleri çoğaltmak mümkün.

Bir de kendi tarihimize bakalım: Osmanlı'da 17 eyaletten oluşan hatta belirli dönemlerde 25 eyaletten oluşan beylik isimleri burada önümüzde duruyor. Yani Memleketeyn beyliğinden tutalım da Kırım Hanlığı'na, Hicaz eyaletinden tutalım da Garp Ocakları'na, Doğu Anadolu beyliklerine kadar, kısacası merkezî yapıdan çok halkın yerelde kendi öz yönetimini, karar süreçlerine katılım süreçlerini esas alan modelleri kendi tarihimizde de bolca görebiliriz, dünya örneklerinde de bolca görebiliriz. Dolayısıyla, bunları cesur bir şekilde tartışmaktan, medeni nezaket ölçülerini bırakmayacak şekilde ülkenin ve halkımızın faydasına bir şekilde masaya yatırmaktan korkmamamız gerektiğini ifade etmek istiyorum.

Demir altını çizdiğim gibi, bu yasa bu tartışmaların ve kapsamlı çözüm modellerinin ortaya konması açısından sadece bir başlangıç olabilir, bir yol açıcı misyon üstlenebilir. Burada dile getirilen görüşleri, bütün görüşleri, önerileri dikkate almak lazım, neticede toplumsal temsiliyetleri ve toplumsal hassasiyetleri göz önünde bulundurarak bir çözüm geliştirmemiz gerekiyor.

Ben özellikle bu komisyon tartışmasında şu tabloyu gördüm ve bundan ziyadesiyle memnun oldum: Artık Türkiye Büyük Millet Meclisinde de diyebiliriz ki Meclis iradesinin yüzde 80'i bu çözüm sürecinin arkasında güç olacak, destek verecek şekilde kendi duruşunu ortaya koymuştur. Bundan sonra bu yasa teklifinin Genel Kurulda tartışıldığı dönemlerde de bizi izleyen 76 milyonun bizden beklediği düzeyi ortaya koyacak şekilde tartışmamızı umut ediyorum.

Bu yasada emeği geçen herkese ben teşekkür ediyorum. Kalıcı barış doğrultusunda tekrar bir milat olmasını temenni ediyorum.

Size de bu uzun mesailerde göstermiş olduğunuz sabırdan dolayı, göstermiş olduğunuz emeklerden, fedakârlıklardan dolayı teşekkür ediyorum, sağ olun.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum Sayın Baluken. Ayrıca süre konusundaki hassasiyetiniz için de ayrı teşekkür etmek istiyorum.

Sayın Kaplan, buyurun.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Sayın Başkan, Sayın Başbakan Yardımcım, değerli Komisyon üyeleri, bu çalışmamıza katkı sunan bürokratlar, uzmanlar; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Gerçekten çok tarihi ve önemli bir konuda görüşmeler yapıyoruz. Tabii bu bir başlangıç, sonuçta bir çözüm sürecinin çerçeve yasası, Hükûmete yetki verme olayı ve Parlatmentonun sorunu konuşma olayıyla karşı karşıyayız. Bu açıdan, ilk defa konuşulan bir konu değil aslında ama Parlatmentoda ilk defa konuşuluyor yani daha önce sivil toplum örgütleri, siyasi partiler birçok alanda “Bu konu, Kürt sorunu nasıl çözülür?”, Avrupa Birliği Kopenhag Kriterleri çerçevesinde Medeni ve Siyasal Haklar Sözleşmesi kabul edilirken Mediste, birçok konuda tartışıldı, görüşüldü.

Aslında gecikmiş bir görüşmedir bu. Bizim 2007’de Parlatmentoya geldiğimiz andan bu yana sorunu sürekli Parlatmento içinde görüşme çabamız maalesef 2014’te, bugün kısmet olabildi. Yani, tarihe baktığımız zaman Plautus der ki: “‘Yapacağım.’ diye vakit geçirme, önemli hassas konularda ‘Yaptım.’ de.” Ziya Paşa’nın da bir sözü var “Ya bir işe önceden başlama yahut başladığın işi bitir, yarıda bırakma.” diye. Biz bunları söylerken şu anlamda söylüyoruz: Çokça görüşmeler oldu, bütün bu görüşmelerin ışığında, Avrupa Birliği dinamikleriyle, Anayasa’da koalisyon hükûmetleri döneminde birtakım değişiklikler oldu, uyum paketleri çıktı. Birtakım yasaların kalkması, TRT’de gecikmiş olarak da olsa Kürtçe yayın başlaması, birtakım olaylar... Bütün bunlar bize şunu gösterdi: Yani son otuz yıllık çatışma fotoğrafına sadece terör sorunu, asayiş sorunu olarak, kriminal noktadan bakmak hiçbir şeyi çözmiyor ve bu bir asker, polis meselesi değil. Aslında bunu defalarca asker ve polis, yetkili kurullar da söyledi, düşük yoğunluklu çatışma sürecinin maliyetlerini de ifade ettiler.

Şimdi, tabii, kurtarıcıların kurtarması eğiliminden uzaklaşmak gerekiyor. Yani, Kürt toplumu her kesimiyle gelişmelere katkı sunmak için bilinçli çabalara girmek istiyor. Biz tabii ki grubu olan bir partiyiz ama bizim dışımızda da oy alan, seçilen milletvekilleri var, Parlatmentoda farklı partilere üye olanlar var. Bizler bu sorunları konuşurken sivil toplum geleneğimizin çok güçlü olmadığının farkında olmak zorundayız arkadaşlar. Eğer güçlü olsaydı, bu konuda, yol alma konusunda Hükûmeti, Parlatmentoyu daha baskı altına alırdı. Tabii, bu yapılmadığı için çatışma süreçlerinin, cenazelerin getirdiği öfke hâliyle, ötekileştirme hâliyle siyasette de benzeşme durumunun doğması, çok sesliliğin bastırılması, demokratik toplumun önünde de büyük bir tehlike olmuştur.

Kürt sorununda çözüm -Godot’u bekleme örneği- bir bekleyişle gelmemektedir. Ciddi bir mücadele, demokratik, barışçıl yollardan yeşermesi, insan hakları normları çerçevesinde insani bir çözüme ulaşmayı hedeflemek gerekiyor. Özgür ve eşit yurttas

olunmadan özgür birlik olunamıyor. Yani bunu sadece Türkiye'nin en büyük iki halkı açısından ifade etmiyorum, bütün farklı halkları, çoğulculuğu kastederek söylüyoruz. Cumhuriyetin kurucu üyesi olmak, en büyük iki halk açısından ortak vatanı demokratikleştirmek, son derece hayati'dir. Şimdi, biz bunları koymadan, siyasi sistemdeki haklarını almaları... Siyasal çözüm sürecine odaklanma noktalarında, demin Sayın Baluken'in de açıkladığı bazı noktalarda -eşit yurttaşlık, bunların başında geliyor- bunlar sadece Kürtler için değil, diğer halklar için ve Alevi yurttaşlarımız için de son derece hayati konulardır yani bu ülkede artık harmanlanmış 77 milyon insanın bakış açısına eşit yurttaşlığı koymanın zamanı geldi ve geçiyor.

Konjonktürel gelişmelere, Avrupa Birliği sürecinin dinamiklerine, ABD'ye bakarak veya onların yönlendirmesine bakarak bu sorunu çözmeye kalkışmak, inanın, bizlere, hepimize, Türkiye'ye, bir bütün olarak 77 milyona kaybettirir. Onun için, bugünkü görüşmeleri son derece hayati değerlendiriyoruz, son derece önemli buluyoruz. Kendi içimizde konuşabilmek, belki de kendi partilerimizin içinde bu işe kafa yormuş, daha bu konularda yoğunlaşmış arkadaşların oluşturacağı ortak ihtisas komisyonlarda -ki bu yasa biraz da o tür yetkileri veren bir yasadır- tartışabilmek, 12 Eylül tahribatının bütün Türkiye'ye getirdiklerini, bunların sonuçlarını, darbe hukukunu, yasalarını değiştirmek, elbette ki bir zaman olayıdır. Sizin, bizim, hiçbirimizin -hepimiz irademizi birleştiresek dahi- bir anda her şeyi çözmeye imkânımız yoktur. Siz yüzyıllık, hatta daha uzun süreli bir sorunu kısa bir sürede çözmeye kalkacağım dersiniz çözemeyiniz. Bunun kısa vadede çözülecek, orta vadede çözülecek, uzun vadede çözülecek momentleri vardır. Bu momentlerin içinde eşit yurttaşlık, siyasi temsil, seçim yasalarının değişmesi, Anayasa'nın değişmesi, işte, biz yerel yönetimlerin güçlendirilmesini getiriyoruz... Aşabilmiş değiliz hâlâ bir bölücülük sendromunu, hâlâ şu söyleniyor: Eğer eyalet, eğer federasyonlar, eğer özerk yönetimler bölmeyi getirmiş olsaydı dünyanın en gelişmiş ülkeleri bu yönetimlerle, bu tarz yönetimlerle yönetilmezlerdi. Yani, bakıyorsunuz, Amerika'dan İngiltere'ye, İngiltere'den geliyorsunuz Fransa'ya... Fransa'nın üniter yapısına rağmen, biliyorsunuz, Korsika yarı coğrafi özerk model parlamentosuyla, kendi içindeki halklarla Türkiye modeline yakın gösterilir ki bizim hariciyemizin en çok gösterdiği modellerden birisidir. Ama İtalya bile 17 eyalet, Almanya, parlamentolar, yere yönetimler...

Şimdi, bunları nasıl konuşacağız? Bunları konuşabilmek için, Parlamentoda bir başlangıç yapmamız gerekiyordu. Bu Parlamentoda farklı görüşlerde arkadaşlarımızın, partilerin bir araya gelip bu uzman komisyonlarda bunu artık tartışması gerekiyor. Yani, 21'inci yüzyılda eşit yurttaşlığı tartışıyor olmak noktasında kalmak son derece vahimdir. Bir dil yasaklansın mı, yoksa kendini ifade edebilsin mi, bunu tartışmak son derece ilkel bir yaklaşımdır. Artık bunları aşan olgunlukta bir Türkiye'nin olması gerektiğini düşünüyoruz.

Tabii ki bin yıldır birlikte yaşamak, ortak birlikteliği güçlendiren inançtan tutun da kültürel, folklorik ve bütün alanlara yansıyan ortak düşünebilme, ortak hareket edebilme duygularını da gördüğümüz zaman... Birleştirici öğeler var, ayrıştırıcı öğeler var yani şunu çok iyi görmek lazım: Eğer "caney caney"le Türkiye'nin her noktasında halay çekiliyorsa yani bir Kürtçe müzikle veya "şemame"yle batıda da aynı şekilde çekilebiliyorsa veya batıda söylenen bir müzik parçası doğuda da söylenebiliyorsa yani aslında kültürler birbirine düşman değil, müzik düşman değil, şarkılar düşman, terörist değil, diller terörist değil, kimlikler terörist değil. Bunu anlayıp kavradığımız zaman, inanın, çok daha önemli şeyler yapabileceğiz.

Burada biz uzun bir süredir çekince konulan sözleşmeleri dile getiriyoruz, şunu, bunu... İnanın, Ankara'da, burada, Parlamentoda alacağımız kararlar, Orta Doğu'da Türkiye'nin geleceğini belirleyecek. Çünkü kendi içimizdeki barış ve çözüm, kendi içimizdeki demokratikleşmeyi kurduğumuz anki güç, Orta Doğu'daki sorunların -Suriye, Irak şu an yakıcı sorunlar olarak hemen yanı başımızda- Antakya sınırından tutun da İran'a kadar olan çok uzun bir coğrafyada, 2 bin kilometreye yakın bir hudut boyundaki sorunlarımızın hem çözümüne katkı sunacak hem oradaki kardeşlerimizle olan hukukumuzun daha kalıcı olmasını sağlayacaktır.

Burada haklar ne olmalıdır? Buna şimdi girmenin bir anlamı yok yani bu yasa teklifi çerçevesinde şunu yapalım, bunu edelim olayı değil. Gelin, silahlar susmuşken fikirlerin özgürce konuşulacağı bir ortamı hazırlayalım, çözüm modellerini tartışalım kendi içimizde, en uygununu bulalım.

Burada 4 parti grubundan 12 Eylül darbesinde zindanı boylamayan var mı arkadaşlar? Bunca kaybettirilmiş, otuz dört yıl...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – AKP'den kimse gitmedi 12 Eylül döneminde.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Vardı, benim tanıdığım çok milletvekili on seneden fazla...

BAŞKAN – Yani o zaman AK PARTİ'nin olmaması demek, AK PARTİ'liler yaşamıyordu demek değil.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – İnanın, o konuda katılmıyorum, onu ifade edeyim.

Yani, burada, biz artık her şeyin somuta bürünmesini, daha kısa zamanda çözülmesini, zamana yayılmasını... Çünkü bazı dış unsurların müdahilliği, provokatif oluşumların önlenmesi açısından zamana yayılması gerektiğini düşünüyoruz.

Bu maddeyle ilgili bizim bir önergemiz var, aslında 4'üncü madde 2'nci maddede yapılacakları formüle eden, güvenceye alan bir madde. Ben bunun altında bir kötü niyet aramıyorum ama tabii ki bu kaygılar varsa -sanıyorum CHP'nin de benzer bir önergesi olacak- yani bu kaygıları da gidermek Hükûmete düşen bir görev olsa gerek fakat ifade edeyim, önergelerimiz dikkat alınmıyor. Bakın, yapıcı önergelerimiz var, Mecliste de dile getireceğiz. Çabuk da bitsin istiyoruz bugün bu Komisyonun, bundan sonraki 2 madde yürürlük maddesidir. Hayırlı olmasını diliyorum, biz birbirimizi ne kadar anlarsak o kadar daha çok çözüme yakın oluruz diyorum, teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum Sayın Kaplan sizin de hassasiyetiniz için.

Sayın Yeniçeri, buyurun.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Şimdi, tabii, yüzde 80 bunun arkasında çözüm iradesi varmış ve dolayısıyla da aslında bunun sakıncalarını, memlekete ve millet getireceği belayı söylemek veya sıkıntıları söylemek marjinal bir işmiş şeklindeki bakış açısı yanlış.

Şimdi, bir yerde herkesin karnı ağrıyorsa karın ağrısı orada sosyal bir olay hâline gelmiş demektir. Orada herkesin karnı ağrıyor diye karın ağrısı normal değildir. Ben de diyorum ki: Evet, siz bir şeyle zehirlenmişsiniz, ya iktidar tutkusuyla ya ayrışma tutkusuyla ya ötekileştirme tutkusuyla kendinizi farklı yerlere konumlandırmışsınız ve konumlandığınızın o yerin karşında olanlara “Efendim, bunlar küçük bir gruptur.” filan deyip geçmek doğru değildir. Bir zamanlar âlemlere rahmet olarak gelen Peygamber tekti. Ebu Cehil vardı, Ebu Leheb vardı, Ebu Süfyanlar vardı, kitleler hâlindeydi ama gün geldi, gün döndü hepsi geldi o yüce Peygamberin sancağı altında toplanmak durumunda ve konumunda kaldı.

Devlet ve millet hayatı iyi niyetlere, temennilere ve telkinlere kurban verilemeyecek kadar önemlidir. Şunu açıkça ifade etmekte yarar vardır ki: Bu memlekette yaklaşık yirmi yıldır şizofren bir biçimde psikolojik harekât yapılıyor, kavramlar tersinden okunuyor, değerler tersinden düşünülüyor, ortaya konulan yaklaşım biçimleri tepeden tırnağa saptırılmış, manipüle edilmiş bir şekilde belirtiliyor.

Basit bir şey söyleyeyim, Fransa'da “Fransız” demekten insan imtina etmiyor, Cezayirli, yüzde 100 farklı da bir dinden belki Müslüman ama Fransa'da “Fransız'ım” diyor; Almanya'da “Germen'im” diyor, “Alman'ım” diyor, “Alman yurttaşayım” diyor; Yunanistan'da “Helen'im” diyor, hiç de bir sıkıntı duymuyor. Dolayısıyla, bu kavramın içerisine etnik, ırkçı, şoven bir anlam yükleyerek, “Efendim, ‘Türk’ dediği zaman nedir? İşte, bir kafa tasına dayalı, şöyle şöyle kan grubu olan, şöyle şöyle fiziksel özellikleri olan kişi Türk'tür. Onun için, bizim Anayasa herkesi Türk sayıyor, dolayısıyla bu bir etnik yapının tarifidir ve bunu da bizim kabul etmemiz mümkün değil çünkü ben Türk değil Kürt'üm, ben Çerkez'im, ben Boşnak'im, ben Arnavut'um o hâlde ben kendimi niye sizin Anayasa'nızda böyle yazdı diye, böyle tarif edeyim?” diye bir itiraz geliştiriyor. Bu, tamamen cehaletin, gafletin, eğer varsa kötü niyet de hıyanetin esasıdır. Oradaki Türk kavramı -üstüne basarak ifade edelim ki- bir kimlik kavramı değil kardeşim. Bu memlekete gelen ve itilen, örselenen, hırpalanan ne kadar insan varsa Mustafa Kemal döneminde Kurtuluş Savaşı'nı gerçekleştirmek için Anadolu'ya toplanmış olan insanların omuz omuza vererek ve bu Kurtuluş Savaşı'nı yaptıklarını, dolayısıyla da bunların ortak üstük kimliği olarak ifade edildiğini ve bu kavramın bir kimlik değil, hukuki bir kavram olarak herkesin haklardan eşit derecede yararlansın diye ifade edildiğini benim kadar sizler de biliyorsunuz. Yani herkes haklardan eşit yararlansın, herkes yasa karşısında eşit olsun, herkese işe almada eşit davranılsın diye herkesi aynı kategori içerisinde görme anlayışı ortaya çıkmıştır. Bunu bildiğiniz hâlde, buna siz başka anlam yükleyerek savaş açabilirsiniz ama o sizin zihniyetinizle ve zekânızla ilgili bir husus veya niyetinizle ilgili bir husus olarak ortaya çıkar, gerçekleri değiştirmiş olmazsanız böyle yapmak suretiyle.

Şimdi, iyi niyetle getirmiş olabilirsiniz herhangi bir tasarımı. İşte, “Şu süreçte kavga olmasını istemiyoruz, çatışma çıkmasını istemiyoruz, bunu getirmek suretiyle de bir barışa yol açacak bir kapı veya işte silahsızlanmaya yol açacak bir kapı açmak istiyoruz.” diyebilirsiniz ama bunu demeden önce Sayın Bakana, daha önce, bu milletin gözlerinin içine baka baka söylediklerini hatırlatmak istiyoruz. Ne demişti bu Sayın Bakan? Demişti ki: “Biz bir açılım başlatıyoruz, bu açılımla çatışmasızlık ortamı oluşacak, sonra silahsız olarak sınır dışına gidecekler -sonra bunu değiştirdiler silahlı olarak da sınır dışına gidecekler teröristler- sonra silah bırakacaklar, ondan sonra da biz bu teröristlerin sivil ve siyasi hayata uyacağı yasal ve yapısal değişiklikleri gerçekleştireceğiz.” Sayın Bakan, hangisi gerçekleşti? Her söylediğiniz yanlış çıkıyor, “Barış” diyorsunuz, savaş çıkıyor, “çatışmasızlık” diyorsunuz daha büyük çatışmalar değişik formatlar içerisinde uygulanmaya konuluyor. Eskiden 18 yaşın üstündeki çocuklar dağa kaldırılıyordu, şimdi 6 da dağa kaldırılmaya başlandı. Eskiden, bu kadar, yirmi dört gün yol kesme diye bir şey yoktu, şimdi yirmi dört gün yol kesilebiliyor. PKK - burada makbuzlarıyla size takdim edebilirim- makbuzla vergi topluyor. Devleti ve bölgeyi bu hâle getirdiniz. Adam yargı yapıyor. HDP

de burada verdiği değişiklik önergelerinde ne diyor biliyor musunuz? “Karşılıklı silahsızlandırma” olacakmış. Sevsinler sizi! Yani, siz bu devleti tanımıyor musunuz? Bir terör örgütü var, eline silah almış, dağa çıkmış, onun karşısında da hukuku ve anayasal düzeni müdafaa etmekle sorumlu olan güvenlik güçleri var. Bu güvenlik güçlerine siz diyorsunuz: “Siz de silahınızı bırakın da, terör örgütü mensupları da ya da öbür taraftaki insanlar da karşılıklı olarak silah bıraksın.” “Koruculuk sistemi kalsın” yani manuel sistem, güvenlik sistemi, savunma sistemimiz orada varsa bunlar da ortadan kalsın. Müzakerelere yerli ve yabancı heyetler davet edilsin, üçüncü şahıslar, Öcalan da öyle diyor zaten. Bu yaklaşımın ne anlama geldiğini anlamıyor musunuz siz? Bu yaklaşımın bir anlamı var, “Devleti oradan çekin.” anlamına geliyor, “Güvenlik gücünüzü oradan çekin.” anlamına geliyor, bunun başka bir anlamı yok. Burada getirdiğiniz şey de buna hizmet ediyor işte ya da bunun önünü açıyor ya da bunu kolaylaştırıyor. Bunu eğer biz görmüyorsak herhâlde gerçeklere gözlerimizi kapatıp romantik bir açılım süreci veya barış süreci içerisinde fikirlerimizi ifade etmeye çalıyoruz. Yine, HDP’ nin Türkiye Büyük Millet Meclisine, devlet hissesinin yarısının, petrolün üretildiği yerdeki belediyelere aktarılması konusunda bir yasa teklifi sunduğu da biliniyor.

şimdi, bunlar orta yerdeyken ve bu niyetler de çok açık ortadayken siz bu meseleyi getirip “Biz bu yasa tasarısını çıkaracağız, birileri de silahlarını bırakıp, gelip sivil siyasi hayata entegre olacaklar.” diye düşünüyorsanız fena hâlde yanıldığınızı söylememize gerek yok. Yani, Türkiye’de eşit yurttaşlık istiyorlarmış. Eşit değil misiniz? Birazda daha fazla eşit değil misiniz onu çıkın bir açıklayın. “Ortak vatan istiyoruz.” Zaten vatanda ortak değil miyiz, zaten beraber yaşamıyor muyuz, birlikte yaşamıyor muyuz? Hangi tarafına sahiplik ediyor da “Bu vatan benim, ben başkasına vermem.” veyahut “Bu yurttaşlık benim, ben birinci sınıf yurttaşım, benim dışımdaki yurttaşlar ikinci sınıf.” diyen birisi mi var Allah aşkına? Çıkarın da kafasını koparalım öyle birisi varsa. Var mı böyle bir şey? Böyle bir şey de yok. Kendiniz uyduruyorsunuz, halüsinasyonlar yaratıyorsunuz, ondan sonra da kendi kendinize buna bir anlam yüklemeye çalıyorsunuz. Ha, bize şunu söylüyorsunuz: “Biz barış istiyoruz, kardeşlik...” Evet, bize şunu diyorsunuz: “Başınızı gövdenizden ayıracağız ama sizi bütünleştirmiş olacağız.” Bu çok açık bir şey, bu çok net bir şey. Söylediklerinizin içeriği çıkarıldığı zaman ortaya, orada devlet otoritesinin bölgeden çekilmesine yönelik, devlet otoritesinin yerine örgüt otoritesini ikame etmeye yönelik, yerel kaynakların ve yönetimin tamamen mahallî idarelere aktarılarak süreç içerisinde pusuya yatıp Türkiye Cumhuriyeti’nin baş sıkıştığı zaman da “İşte, biz, bir referandumla bir bakalım bu işe.” demek gibi bir durum içerisinde kalıyor. Türkiye Cumhuriyeti’ni 76 milyon yurttaş kurmuştur, referanduma giderse de 76 milyon yurttaşın arasında gidilmesi gerekir; bir bölge, bir şehir referanduma gidemez, bunu da özellikle burada ifade etmekte yarar var.

şimdi, değerli milletvekilleri, bakın, ben size bir şey söyleyeyim: Bu tasarı, bir defa -ben hukukçu değilim, önce onu söyleyeyim ama- yasa hazırlama tekniğine aykırı bir yasa tasarısı, hukukçu olmayarak söylüyorum bunu. Bu yasa tasarısını alanlar herhâlde kendilerini hiçbir şeyle bağımlı, hiçbir şeyle sınırlı görmüyorlar. Eline kalemi aldığı gibi istediği her şeyi bu yasa tasarısının içerisine koyabileceklerini düşünüyorlar. Yani, bir Anayasa var, bir Anayasa doğrultusunda hareket etmek gerektiğini siz bilmiyor musunuz arkadaşlar? Siz Anayasa’daki amir hükümlere rağmen, nasıl olurda böyle bir tasarı ortaya çıkarabilirsiniz? Bu yasa tasarısı bir defa bir yönü itibarıyla özel af niteliği gösteren yasa tasarısıdır. Anayasa’nın bu 87’nci maddesine göre değerlendirilecek bir yasa tasarısıdır, o hâlde bu yasa tasarısını siz bu Komisyonunda da görüşemezsiniz, Anayasa Komisyonunda görüşmeniz gerekiyordu.

Bu yasa tasarısıyla ne yapıyorsunuz? PKK’yı resmîleştiriyorsunuz, formelleştiriyorsunuz, PKK’ya yeni bir statü veriyorsunuz ve muhataplık düzeyine alıyorsunuz. Evet, bunun sonucu nedir? Bunun sonucu uluslararası sistemde yeni bir hakka, yeni bir hukuka bu terör örgütünü ulaştırmak anlamına gelmektedir. PKK’ya uluslararası meşruiyet kazandırđıyorsunuz ve uluslararası terör örgütü listesinden çıkarılması için de bugün yarın çalışmaların başlayacağını hep beraber göreçeğiz.

Tasarıyla, süreçte rol alan aktörlerin fiilleri suç olmaktan çıkartılıyor. Yani nedir bu? şöyle bir şey yapabilirsiniz yani şu ana kadar işlenmiş suçlardan dolayı bir af çıkarabilirsiniz, bunun anaşılır bir yanı da vardır. şu veya bu gerekçeye, esbabı mucibe layihaya dayalı olarak ifade edebilirsiniz, buna kimse itiraz etmez ama bundan sonrası için yani bunlar ne yaparsa yapsın... şu maddeye bir bakın hele bir: “Bu kanun kapsamında verilen görevler ilgili kamu kurum ve kuruluşlarınca ivedilikle yerine getirilir.” Peki, çok açık suç unsuru teşkil ediyorsa nasıl yerine getirecek? Peki, suç unsuru teşkil eden yani yasal olarak konusu suç olan bir emir yerine getirilebilir mi? Siz bir de “ivedilikle yerine getirilir” diyorsunuz. “Bu kanun kapsamında verilen görevleri yerine getiren kişilerin hukuki, idari veya cezai sorumluluğu doğmaz.” Evet, günaydın! Yeşiller mi yaratmaya çalışıyorsunuz, Yeşiller ordusu mu kuracaksınız? Yani, adam, çok ciddi bir biçimde, çok önemli bir amaç için görevlendirilmiş, “Çözüm süreci, barış süreci amacıyla şunları şunları yapın.” deniyor. Adam da diyor ki: “Ben 20 kişiyi öldürdüm çünkü bu barış sürecinin önünde engeldiler, onun için çözüm süreci kolay ve iyi işlesin diye bunların ortadan kaldırdım. Yasaya göre hukuki, idari veya cezai herhangi bir işlem bana yapamazsınız.” dediği zaman ne diyeceksiniz?

Buna vereceğiniz hiçbir cevap yok Sayın Başkan. Böyle bir yasa tasarısı getiriyorsun, ondan sonra da oradan da diyorsun ki on dakika da çabuk çabuk bitir.

BAŞKAN – On üçüncü dakikada söyledim.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Şimdi, Sayın Bakan “sessiz devrim”den bahsediyor, bütün kavramlar ithal olduğu için onu da ithal etmişler oradan. O sessiz devrimin sonuçlarını da bize bir açıkla Sayın Bakan. Ne olmuş? Sessizce devrilmişler o “sessiz devrim” diyenler. Ne olmuş? İki dilli, çok kültürlü politikalarının mimarları, liberalleşme ve modernleşmenin, milliyetçi etnik duyguları yumuşatacağı görüşünü ileri sürerek, zamanın Kanada Başbakanı Pierre Trudeau bu varsayımdan hareket ederek Quebec’deki gerilimi azaltmak için “sessiz devrim” adını verdiği bir stratejiyi yürürlüğe koymuştur. Bu anlayışa göre, kültürler liberalleştikçe insanlar, geleneksel âdetler ya da iyi hayat kavrayışları bakımından ulusal gruptan benzerleriyle daha az şey paylaşacak ve ortak bir uygarlığı paylaşma bakımından giderek daha fazla öteki ulusların üyelerine benzeyecektir, bu durumda kişiler, etnik ya da millî kimliklerine sıkça sarılmayı bir kenara bırakacaklardır. Beklentilerin aksine bu uygulamalar kimliklerin, etnisitelerin ve milliyetçiliğin gücünü sınırlandırmak bir yana, millî değerlerle birlikte ele ele gitmiştir, daha da artırmıştır, tam tersi sonuç doğurmuştur. Uygulaması Quebec’de yapılan sessiz devrim, çok sayıda liberalin aynı zamanda sıkı milliyetçi olduğunu da ortaya çıkarmıştır. Sessiz devrim Quebec’de ayrılıkçılığın, etnisitenin gücüne güç katmıştır. Sessiz devrim Quebec’de “Kanadalı Fransız” kimliği yerine “Quebecli Fransız” kimliğinin almasına neden olmuştur ki, bu aynı olgu Belçika’da da, Flaman toplumunun liberalleşmesi, milliyetçi, ayrılıkçı duyguların hızla tırmanmasına neden olmuştur. Dolayısıyla da geldiğimiz aşamada da biz kötü bir uygulamanın taklidini yapmak suretiyle olumlu bir sonuç elde edeceğimizi zannediyoruz, bunda da fena hâlde yanıldığınızı özellikle ifade etmek istiyorum.

Şimdi, eğer, hep ifade ettiğim gibi -bunu özellikle söylemek istiyorum- etnisite esaslı bütün hareketler iflas etmek zorundadır. Hem millettten bahsedeceksiniz, bir arada olmaktan bahsedeceksiniz hem de ayrıntıları kutsayarak ve -“primordialist” deniliyor buna, sosyolojide buna öyle deniliyor- her şeyi etnisiteye bağlayan ve etnisiteden hareket eden bir yaklaşımla sonuç almaya çalışacaksınız. BDP’li arkadaşların Parlamentoda yapmış olduğu konuşmaları bir izleyin. Yani, bir cümlemin içerisinde Kürt geçmeyen bir şey göremezsiniz. Pırasadan bahsetsek “Türk pırasası Kürt pırasasını dövdü.” diyecekler neredeyse, işi bu noktaya getirdiler. Dolayısıyla, şunu açıkça söyleyelim: Etnisite, mezhep, meşrep, bölge temelinde sorunlar ele alınamaz, bu temelde ele alınan sorunlar eninde sonunda siyasallaşır, siyasallaşan sorunlar da mutlaka çatışmaya sebebiyet verir. Siz altyapısını, hareket oluşturunuz, bütün bunları kışkırtıyorsunuz, her konuşmada Sayın Başbakan ve Sayın Hükümet yetkilileri devamlı ayrıntılara ve farklılıklara vurgu yapıyor; Boşnak, Çerkez, Arnavut... Adamın aklına da şey koyuyor, olmayan şeyi de getiriyorlar adamın aklına ve dolayısıyla sürekli o damarlar, o farklılıklar kışkırtılıyor. Ya, bırakın bu Boşnak’ı, Arnavut’u, Kürt’ü, Türk’ü, kapasitenizden bahsedin, kabiliyetinizden bahsedin, yeteneğinizden bahsedin, topluma getireceğiniz ve toplumu ileriye taşıyacak fikir, düşünce ve entelektüel yetenekten bahsedin, erdeminin ne derece olduğundan, çalışma azminden, bir şeyi başarma, onu yerine getirme niteliğinden bahsedin. Önemli olan, bir kişinin hangi kana, hangi kimliğe sahip olduğu değil; hangi ahlaka, hangi değerler sistemine, hangi insanlık onuruna sahip olduğudur. Bunları böyle etnisite temelinde değil, millet temelinde; bölgesel temelde değil, ulusal temelde ele almadığınız sürece bu ülkeyi bölersiniz. Herkesin mutsuz olacağı bir sorunu mutlaka bulursunuz, her yerde de bu vardır üstatlar. Onun için, konunun ele alınma biçimi, uygulamaya konulma biçimi, yaklaşım biçimi tepeden tırnağa sorunlu. Bu yasa tasarısının bu maddesinin... Ben öyle zannediyorum ki, şimdi AKP’den değişiklik önergesi gelmemiş, yani bunlar “inadım inat” modeliyle hareket ediyorlar. Bir şey yazdığında kutsal metin mi zannediyorsunuz siz bu tasarınızı? Yani, şimdi, nerede planlandı bu bilmiyoruz ama değişiklik de getirmemişsiniz, getirmediğinize göre bunun arkasında duracaksınız. Sonra bu, muhtemelen Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilecek. Sonra, diyeceksiniz ki: “Vallahi billahi, aslında biz bunun böyle iptal edileceğinin farkında değildik.” herhâlde oraya gelecek iş. Ama yol yakinken gelin dönün, bu tasarının bu maddesi eşkıya yaratmaya ve eski ittihatçıların silahşorlerine yüklenen birtakım vasıflara ve Yeşile benzeyen bir tasarıdır ve ona yetki veren, güç veren bir tasarıdır. Hukuki, idari ve cezai hiçbir muamele öngörmüyor, böyle bir durumda da suç işleyenlerin sayısını artırabilirsiniz ve bu son derece yanlış. Bana göre bu maddenin kaldırılması ya da Anayasa’ya ve hukuka uygun bir biçimde değiştirilmesi gerekmektedir. Unutmayın ki iktidarlar geçicidir, hukuk kalıcıdır ve dolayısıyla da bu iktidar hiç iş başından gitmeyecek gibi, birileri gelip de, Molla Kasım gelip de hesap sormayacakmış gibi davranıyor. Sorulacak, hesap sorulacak, hiç merak etmeyin.

Onun için, siz gelin, bunu geri çekin, bu 4’üncü maddeyi. Öbürleri zaten canı çıkmış maddeler. Onlar geçtiği için bir şey demiyorum ama onlara zaten kökten karşıyız. Ama bu 4’üncü maddeyi değiştirirseniz herhâlde daha yararlı olur diyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN - Çok teşekkür ediyorum Değerli Hocam.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Çok kısa... Direkt satışmalı iki nokta var, cevap vermek zorundayım. Polemik yaratmayacağım.

BAŞKAN – Lütfen Sayın Kaplan, çok kısa, sadece açıklama mahiyetinde olursa sevinirim.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Sayın milletvekilleri, ben karmaşa olmasın diye grubumuzun -Grup Başkan Vekilimizin de imzası var- teklifini dağıttım size, okuyasınız, bilgilenesiniz diye. Biraz burada olmayan şeyleri, lütfen... Hatta, CHP'nin teklifini de dağıttım her dört partiye. "Karşılıklı silah bırakılması." Yani bu kelimeyi çıkarırsa Sayın Yeniçeri'ye bir kırmızı kravat daha alacağım ama çıkarmasınız, siz bana almasanız da olur, özür dileseniz yeterli, bu bir.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Hayır, yok, ben şeyden baktım. Medyaya düşmüş, ben oradan baktım.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Lütfen... Lütfen...

İDRİS BALUKEN (Bingöl) – Medyaya bakmayacaksınız ya, HDP'nin imzası...

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Bakın, şu imzayla size dağıttım okuyasınız diye, bir yanlışlık olmasın diye.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Hayır, öbürlerinde de...

HASİP KAPLAN (Şırnak) – İkinci, şimdi, diğer bir nokta, bu kanun teklifimizde petrolle ilgili konu. "Devlet payı" diye bir şey vardır. "Redevans" diye il özel idarelerine verilen bir şey vardır ve bu işleri komisyonlarının hepsi bunu bilir. Bir milletvekilinin - ki başka parti milletvekilleri de benzer teklifler vermiştir- bunu vermesinin bu şekilde konuşulmasının doğru olmadığını söylemek istiyorum.

"Her konuşmanızda Kürt, bölge" diyorsunuz. Bunun istatistik verilerini çıkardık; kaç araştırma önergesi vermişiz, kaç soru önergesi vermişiz bunu yayınladık, bütün basında var. Yüzde 9'u önerge, teklif ve konuşmalarımızın bölgeyle ilgilidir, yüzde 70'i de ekonomik, sosyal, çevre, enerji ve toplumsal olaylarla ilgilidir. Bunu da bu şekilde düzeltmenizi istiyorum.

"Eşit değil misiniz?" diye sordunuz ve öyle bir noktaya bağladınız ki ihanetle bağladınız, hainlikle bağladınız. Eğer sizin dediğinize göre bir tanım getirirsek cumhuriyeti kuranlar, kuruluş felsefesi, Birinci Meclisin kuruluşu ve birinci Anayasa'nın yapılmasını... "Türkiye halkı" diyenler, "Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığı" diyenler, bu ülkenin bütün koruyucuları sizin tanımınıza göre hain, bu ülkeye ihanet etmiş kişilerdir. Bu kadar ucuz kullanılacak kavramlar olmaması gerektiğini... Birbirimizin yüzüne Mecliste bakıyoruz ve onun için de kullanırken kavramları, bize karşı kullanırken o kavramların nereye vuracağını da dikkate almanızı öneririz. Bunu ifade etmek istiyorum.

Eşitliği de başka zaman anlatırım gelerseniz, kim eşit, kim değildir. Bunun yeri burası değildir.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Kaplan.

Sayın Serindağ, sıra sizde.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkan, Sayın Başbakan Yardımcısı, sayın milletvekilleri, kamu kurumlarının değerli mensupları, değerli basın mensupları; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Bu üçüncü günümüz. Bu üçüncü günde de değişik partilere mensup, dört partiye mensup sayın milletvekilleri görüşlerini ifade ettiler, biz de görüşlerimizi üç gün boyunca ifade etmeye çalıştık.

Daha önce de söylediğimiz gibi, biz Türkiye'de nerede bir sorun varsa mutlaka o soruna müdahale edilmesi ve o sorunun çözülmesi gerekir düşüncesinden hareket ediyoruz. Bu nedenle, Türkiye'nin en temel sorunu olan terörün bitirilmesine ve Kürt meselesinin barışçıl yollarla çözülmesine ilişkin halkımızın talep ve beklentilerinin de karşılanması gerektiğine inanıyoruz.

Toplumsal barışın birey odaklı, eşitlikçi ve özgürlükçü bir yaklaşımla kalıcı olarak tesis edilmesi Cumhuriyet Halk Partisinin en temel arzusudur. Ancak şunu da belirtmek lazım: Halkımızın kabul etmeyeceği pazarlıklar içerisinde olan AKP, bugüne kadar Türkiye Büyük Millet Meclisini maalesef dışlamıştır ve sorunu tek taraflı ve siyasi sorumluluktan uzak bir anlayışla bugüne kadar yürütmüştür.

Oysa, biz, çözüm arayışından, toplumsal barış ve dayanışmadan yana olan bir partiyiz. Tüm yurttaşlarımızın huzur, güven, birlik ve dayanışma içinde eşit olarak yaşamalarını istiyoruz. Cumhuriyet Halk Partisinin en temel arzularından birisi budur. Biz toplumsal ve kalıcı bir barış istiyoruz. AKP ise yurttaşlarımızın, hatta Kürt yurttaşlarımızın hassasiyetlerini kendi siyasi emellerine alet etmek istemektedir. Biz bugüne kadar da gözledik, bu tasarıda da bunu gözlüyoruz. Çünkü Cumhurbaşkanlığı seçimi gündeme geldikten sonra ve adaylar belirlendikten sonra, hele hele Sayın Başbakanın Cumhurbaşkanlığı adaylığı açıklandıktan bir gün sonra bu tasarının

Türkiye Büyük Millet Meclisinin gündemine, Komisyonumuzun gündemine gelmiş olmasını da -Sayın Başbakanın deyimiyle söylüyorum- manidar görüyoruz.

Cumhuriyet Halk Partisi, ülkemizin coğrafi ve ulusal bütünlüğü ile güvenliğini koruyarak demokratik, sosyal, sürdürülebilir bir çözüm arayışı içerisinde. Değerli arkadaşlarım, bir şey yapılabilecekse mutlaka onun sürdürülebilir olması lazım, bu hangi sorun olursa olsun. Günlük mülahazalarla, konjonktürel yaklaşımlarla sorunları çözemeyiz. Sorunlar kalıcı, sorunlar toplumsal bir anlayış içerisinde çözümlenmelidir, bunun da öyle olması lazım. Bu nedenle biz diyoruz ki bu sorunun çözüm yeri de Türkiye Büyük Millet Meclisidir. Biz bunu defaatle dile getirdik, tekraren söyledik ve bizim söylediğimizden çok sonra, belki iki, belki de üç yıl sonra bu konu Türkiye Büyük Millet Meclisinin gündemine geldi.

Biz, Kürt meselesinin kalıcı çözümü için atılacak, samimi ve sağlıklı sonuçlar verecek bütün adımların destekçisiyiz. Bunu her platformda Sayın Genel Başkanımız da söyledi. Ama samimi olacak, sağlıklı sonuçlar verecek, milletin kabul edeceği çözümler olacak, siyasi hesaplara ve özel çıkar hesaplı düşüncelere dayalı olmayacak, samimiyetten ve halkımızın beklentilerinden uzak aldatmacalar olmayacak. Biz soruna böyle bakıyoruz. Biz bu sorunun mutlaka çözülmesi, ancak bu şartların da unutulmaması gerektiğini düşünüyoruz.

Değerli milletvekilleri, bu tür sorunların çözümü için demokratik bir tartışma ortamının da bulunması lazım. Siz demokratik bir tartışma ortamı yaratmadan sorunların demokratik çözümünü gerçekleştiremezsiniz. O nedenle, öncelikle ülkemizde demokratik bir tartışma ortamının yaratılması lazım yani demokrasinin tüm kurumlarıyla, tüm kurallarıyla işler hâle getirilmesi lazım. Oysa siz de biliyorsunuz, uluslararası kuruluşların değerlendirmelerine göre, Freedom House'ın değerlendirmesine göre -eskiden devriktidarınızdan önce ve devriktidarınızın bir bölümünde- Türkiye'de hibrit bir demokrasi varken yani melez bir demokrasi varken şu anda demokrasiyle idare edilmeyen veya -yanlış anlaşılmasın- basını özgür olmayan ülkeler grubuna indirgendik. Basını özgür olmayan bir ülkede demokrasinin var olması mümkün değil. O nedenle, biz, bu sorunun çözümü için aynı zamanda demokratik bir tartışma ortamının da yaratılmasını istiyoruz. Bir ülkenin bir bölgesindeki sorunu çözerken tüm ülkede var olan sorunları çözmek düşünülemez. O nedenle, evrensel ilkelere uygun ve genel kabul görmüş bir demokratik tartışma ortamını mutlaka bu ülkede gerçekleştirmek durumundayız ama olaylara bakıyoruz, olanlara bakıyoruz, bunun hiç de böyle olmadığını görüyoruz.

Size bir örnek vereyim, biliyorsunuz, evvelki gün Sivas olaylarının, Sivas'ta yirmi bir yıl evvel yapılan katliamın, insanların yakılarak öldürüldüğü günün yıl dönümünde o olayları anmak için bazı illerimizde anma toplantıları yapıldı, anma yürüyüşleri yapıldı. Bu anma yürüyüşlerine ve toplantılarına anlayışla yaklaşılması gerekirken bazı illerde güvenlik güçlerinin hiç de kabul edilebilir olmayan şekilde oradaki insanlara müdahale ettiklerini görüyoruz. İzmir bugüne kadar hep sakin bir şehrimiz olarak anılmıştır. Basında yer aldığına göre İzmir'de bu olayları anmak ve telin etmek için düzenlenen toplantıya ve yürüyüşe güvenlik güçlerinin, maalesef, şiddetli bir şekilde müdahale ettikleri ve bazı insanların da gözaltına alındığı, daha sonra da bırakıldıkları basın haberlerinden anılmıştır.

Sayın Başkan, biraz evvel de ifade ettim: Biz bu ülkede herkesin bir arada, eşit bir şekilde birinci sınıf yurttaş olarak yaşamasını istiyoruz, bizim en temel arzumuz budur ancak Hükümetin yaklaşımı, maalesef, böyle bir ortamın oluşmasına imkân vermemektedir. Tüm milletvekillerinin, tüm partilerin bana göre öncelikle üzerinde durması gereken husus budur. Bunun mutlaka sağlanması lazım, aksi hâlde biz demokrasiyi geliştiremeyiz, demokrasiyi kurumlarıyla ve kurallarıyla yaşatamayız. Bir ülkede demokrasinin geliştirilmesi için kurumların zayıflatılmaması, tam tersine kurumların güçlendirilmesi lazım ama o kurumları sınırlayacak, işlemlerini, eylemlerini düzene koyacak kuralların da uygulanması lazım. Bu, tek yanlı değildir, kurumlar güçlü olacak ama kurallar da işleyecek.

Şimdi, Türkiye'de maalesef, pek çok kurumun içi boşaltıldı ya da zayıflatıldı ve de itibarsızlaştırıldı, bazıları da öne çıkarılmaya çalışıldı. Öne çıkarılmaya çalışılan kurumların mensupları zannetmesinler ki bu onların yararınadır, öyle değildir. Kurumlar zamana zemine göre olmaz, kurumlar demokrasinin gereklerine göre olur. Hükümete yakınlığına veya uzaklığına göre siz bir kurumu öne çıkarır veya bir diğerini geri plana iter veya itibarsızlaştırırsanız o ülkeye iyilik yapmış olmazsınız, o kurumlara da iyilik yapmış olmazsınız. O nedenle, insanımıza, halkımıza, kurumlarımıza demokratik bir açıdan bizim bakmamız lazım, demokratik bir gözlükle bakmamız lazım. O nedenle -burada Sayın Başbakan Yardımcısı da varken çünkü bu düzenlemenin içerisinde genellikle Sayın Başbakan Yardımcısı koordinatörlük görevi yapıyor- bunların mutlaka göz önünde bulundurulması lazım. Tüm kurumlar bizim kurumlarımızdır, tüm insanlar bizim insanlarımızdır; kim olursa olsun, kökeni ne olursa olsun, inancı ne olursa olsun hepsi bizimdir. O nedenle, bunu mutlaka bizim göz önünde bulundurmamız lazım.

Sayın milletvekilleri, görüşmekte olduğumuz 4'üncü madde bize göre bu tasarının en sorunlu maddesidir. Buna benzer bir düzenleme daha evvel MİT Kanunu'nda da yapıldı, o zaman da karşı çıkmıştık. Bizim Anayasa'mızın eşitlik maddesini düzenleyen 10'uncu maddesi diyor ki: "Kanun önünde eşitlik." Bakın, bu maddenin (4)'üncü fıkrasına göre: "Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınmaz." Şimdi, siz bu düzenlemeyi bu hâliyle geçirirseniz bu uygun olmaz. Belli ki bu madde buraya konurken -AKP Grubuna mensup bir milletvekili arkadaşımızın sözlerinden de onu anladık- Gülen cemaatinden bir korku var, öyle anlaşılıyor. Yani, Gülen cemaatine mensup oldukları iddia edilen bazı -hadi açık söyleyelim- yargı mensuplarına çok fazla itimat edilmediği için veya onların ne yapacakları önceden kestirilemediği için belli ki öyle bir düzenleme getirilmiş. Bu, anlaşılıyor. Zaten, dünden bu yana Plan ve Bütçe Komisyonunda İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun değiştirilmesine ilişkin bir değişiklik görüşülüyor. Onda da cemaatin gölgesini görmek mümkün. Yani, şimdi, maalesef, Hükümetin yaptığı tüm düzenlemelerde biz cemaatin gölgesini görüyoruz.

Değerli arkadaşlar, o gün de söyledim, belli ki cemaatten çok korkmuşsunuz, öyle anlaşılıyor. Sizin ortağınızdı, tabii, ortağınız olmak nedeniyle de ne yaptığını, neye muktedir olduğunu, neyi yapabileceğini herhâlde çok iyi biliyorsunuz, öyle anlaşılıyor ve ona göre, kendinize göre bazı tedbirler alıyorsunuz. Ancak, alınacak önlemlerin, alınacak tedbirlerin hukuk devleti ilkelerine uygun olması lazım, hukukun genel kurallarına uygun olması lazım. Kendimize, zamana ve zemine göre hukuki düzenleme olmaz, evrensel kurallara göre hukuki düzenleme olur. Ancak, siz bu düzenlemeleri yaparken bu evrensel ilkelere, hukukun genel ilkelerine, Anayasa'mıza uymuyorsunuz. Gerçi, Sayın İçişleri Bakanı orada otururken iki gün evvel "Yeni düzenlemeleri Anayasa'yı referans alarak yapamayız." dedi, o anlamda bir söz söyledi, tutanaklarda var. Hatta, zannediyorum kelimesi kelimesine şöyleydi: "Mevcut Anayasa'yı -ismini de söylüyor, öyle söylüyor: 'Mevcut Anayasa'yı...' Anayasa anayasadır, beğensek de beğenmesek de uygulayamayız gereken, uymamız gereken metin odur- referans alarak sorunları çözemeyiz." dedi.

Şimdi, biz böyle bir anlayışla, değerli arkadaşlar, hukuk devletini yaşatamayız. Anayasa'yı beğenmiyorsak -ki bizim de beğenmediğimiz pek çok hükmü var- getirin, değiştirelim ama masadan kalktınız veya hiç olmazsa, daha evvel de söylediğimiz gibi, efendim, 12 Eylül askerî rejimi döneminde çıkarılan kanunları değiştirelim, onları da değiştirmiyorsunuz çünkü değiştirmek işinize gelmiyor. YÖK'ü daha güçlendirdiniz, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'nu daha sert hâle getirdiniz. Bizim önerdiğimiz demokratikleşmeyle ilgili kanun tekliflerimizi hiçbir zaman gündeme almadınız, kale almadınız, ondan sonra 12 Eylül rejiminden yakınıyorsunuz. 12 Eylül rejiminden yakınmanız için 12 Eylül rejiminin getirdiği hukuki düzenlemeleri ortadan kaldırmamız lazım. Yoksa, yaşı 95'i geçmiş iki generali yargılamakla siz 12 Eylül rejimini yargılamış olmazsınız.

Değerli arkadaşlar, demin de söyledim, en sorunlu madde bu 4'üncü madde. Şöyle olsaydı belki hiç olmazsa daha olumlu bir gözle bakılabilirdi yani bu şüpheyi, bu tereddüdü ortadan kaldırmamız lazım: "Görüşmelerde görevlendirilenlerin bu görüşmelere ilişkin çalışmalarından ötürü hukuki, idari ve cezai sorumluluğu olmaz." deseydiniz, hani, görüşmelerle sınırlı kalsaydı neyse. E, şimdi, siz "Bu kanun kapsamında meydana getirilen görevlerden ötürü hiç kimseye hukuki, cezai ve idari sorumluluk yüklenemez." diyorsunuz. Sayın Başkan, değerli arkadaşlar; bu, yeni faili meçhuller yaratabilir; bu, yeni Yeşiller ortaya çıkarabilir. O nedenle, bu şüpheyi giderecek şekilde bu maddede değişiklik yapmanız lazım, mutlaka bu değişikliği gündeme getirmeniz lazım. Aksi hâlde, yeni karanlık dönemler gelebilir, ortaya çıkabilir. Yeni faili meçhullere fırsat vermemek için, insanlarda var olan şüpheyi ortadan kaldırmak için, tereddütleri gidermek için, daha iyi bir uzlaşma ortamı yaratabilmek için bu maddenin -bilhassa (2)'nci fıkranın- 4'üncü maddenin (2)'nci fıkrasının yeniden düzenlenmesi lazım. Cemaatten korkunuz varsa cemaatle mücadeleyi başka şekilde yapın.

Şimdi şunu tekraren söylüyoruz, Sayın Başbakan Yardımcısı da duysun, çok söyledik: Biz devlet içerisinde, devlet hiyerarşisi dışında bir yapılanmayı asla tasvip etmeyiz, asla. Buna hep karşı çıktık, en çok da biz yakındık. Biz karşı çıktığımız vakit, yakındığımız vakit bizi paranoya görmekle itham ettiniz. Şimdi bizim dediğimize geldiniz ama mücadele yönteminiz yanlış. Hukuku ve kurumları kendinize göre dizayn etmekle, devletin temel yapısını değiştirmekle bu sorunla mücadele edilmez. Hangi sorun olursa olsun, bize göre hukukun genel ilkeleri içerisinde kalınmak suretiyle ancak o sorun giderilebilir. Siz hukuki kuralları ihlal ederseniz yeni sorunlar ortaya çıkarırsınız. Kendinize göre bir düzenleme yaptığınızı varsayarsınız, bir de bakarsınız ki yanlış olmuş, siz size göre o düzenlemelerin mağduru olmuşsunuz. Öyle oldu.

BAŞKAN – Toparlayabilir misiniz Sayın Serindağ, lütfen.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Toparlıyorum Sayın Başkan.

O düzenlemelerin mağduru olmuş gibi bir durumla karşılaşırsınız. O nedenle, son söz olarak şunu söylüyorum, diyorum ki: Biz bu sorunun demokratik ve barışçıl yollarla çözümlenmesinden yanayız, Türkiye Büyük Millet Meclisinde çözülmesinden yanayız,

her şeyin açık, şeffaf ve halkın bilgilendirilmesi suretiyle yürütülmesinden yanayız ve ülkemizde insanların birlikte beraberçe eşit bir şekilde herkesin birinci sınıf yurttaş olduğu bir ortamın yaratılmasından yanayız diyorum.

Teşekkür ediyorum, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum Sayın Serindağ.

Sayın Dinçer, söz sırası sizde efendim.

Buyurun Sayın Dinçer.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başbakan Yardımcısı, Sayın İçişleri Komisyonunun değerli üyeleri, değerli milletvekilleri, bürokrasinin çok değerli temsilcileri; Hükûmetin çok büyük önem arz ettiği bu kanun tasarısını üç günden beri görüşüyoruz. Bu tasarıyla ilgili olarak, zamanım elverdiği ölçüde görüşlerimi sizlerle paylaşmak istiyorum. Hepinizi bu vesileyle saygıyla selamlıyorum.

Adalet ve Kalkınma Partisi 2002 yılından bugüne kadar iktidarda, Hükûmet olduğu günden bugüne kadar sorunun çözümü için ciddi hiçbir adım atmadı. Sadece söylemlerde bulundu, sadece boş laflarda bulundu, sadece parlak laflar etmeye çalıştı. Ciddi olduğundan kuşkuluyum, ciddi davrandığından kuşkuluyum. Bu Hükûmetin bir bakanının Medisi hiçe sayarak, Medisi yok sayarak, sorduğumuz sorulara verdiği cevaplardan birkaç örnek sizlere sunmak istiyorum. Bunlardan bir tanesi: Biliyorsunuz, Mediste milletvekillerinin en önemli görevlerinden biri yasal denetim, Medis denetimidir. Bunu da soru sorarak yapar, araştırma önermeleri vererek yapar veya yazılı önermeler vererek yapar. Her konuda olduğu gibi Medisi sadece tasdik makamı ve kanun yapma makinesi olarak kullanan bu Hükûmet bu tür soru önermelerimizi de âdetâ dalga geçerek, bizimle dalga geçer gibi geçiştirmeye çalışmaktadır.

Bakınız, bir tane soru sormuşuz: “Basına yansıyan emniyet teşkilatının hazırladığı yolsuzluk raporunun incelenmesiyle ülkemizde yolsuzlukların ağırlıklı olarak ihaleye fesat karıştırmak, kamu kurumu dolandırıcılığı şeklinde gerçekleştiği, bunları rüşvet, zimmet edimin ifasına fesat karıştırmak olaylarının izlediği anlaşılmıştır. 2011 yılında birçok kamu kurumunda ‘denetim yeniden yapılandırması’ adı altında müfettiş, kontrolör, denetçi ve denetmen gibi unvanlara sahip personelin bir kısmının yetkilerinin azaltılması ve bazı kurumlarda idari görevi yürüten personel ile denetim görevini yürüten personele aynı unvanın verilerek her an denetim yetkilerinin elinden alınabileceği şeklinde düzenleme yapılması, kamu kurumlarında yüksek verim odaklı, kamu kaynaklarını etkin ve verimli kullanan çalışma barışının sağlandığı bir denetim sisteminin kurulamaması gibi yanlış uygulamaların da etkisinin inkâr edilemeyeceği gerçeği karşısında soruyorum:

2010 yılından günümüze kadar Bakanlığınız ve bağlı kurumlarda -belediyeler hariç- yukarıda belirtilen suçlarla ilgili olarak 4483 sayılı Yasa kapsamında kaç ön inceleme yapılmıştır? Bu ön incelemelerin sonucunda kaç kişiye soruşturma izni verilmiştir? Ön incelemelerin önerisine uyulmayan kaç soruşturma vardır? Soruşturma sonucunda kaç kişi cezalandırılmıştır, bu cezaların niteliği, dağılımı nedir?

4) Bakanlığınız denetim elemanlarının 2010 tarihinden günümüze kadar düzenlediği teftiş ve denetim raporlarının adedi ve yıllar itibarıyla dağılımı nedir? Bu raporlarda belirtilen usulsüzlükler nedeniyle yıllar itibarıyla açılan soruşturma sayısı nedir? 2010 tarihinden günümüze kadar yıllar itibarıyla kaç belediyede teftiş yapılmıştır, kaç belediye başkanı hakkında soruşturma yapılmış, kaç tanesi savcılığa verilmiştir?”

Sorularım gayet net ve açık.

Şimdi, değerli arkadaşlar, Sayın Bakanımızın verdiği cevabı okuyorum size. Çok değerli meslektaşımız aynı zamanda. Hatta, kendisiyle kaymakam stajında da bir miktar aynı ilde çalışmıştık.

Şimdi cevabını okuyorum: “İlgi yazı ekinde yer alan İstanbul Milletvekili Sayın Celal Dinçer’in tarafıma yönelttiği (7/41391) esas numaralı soru önergesi incelenmiştir. Teftiş, araştırma ve ön inceleme iş ve işlemleri mevzuat hükümlerince gerçekleştirilmektedir.” Ben “Mevzuat dışı mı gerçekleştiriliyor?” diye bir soru sordum mu? Benim sorduğum soruya Sevgili Bakanımız Efkân Ala’nın verdiği cevap şu, bir cümle: “Teftiş, araştırma ve ön inceleme iş ve işlemleri mevzuat çerçevesinde gerçekleştirilmektedir.” Adamlarla dalga geçmektir.

Değerli arkadaşlar, başka bir soru. Sayın Başbakan Yardımcım, siz de İçişleri Bakanlığı yaptınız. Bir soru soruyorum, başka bir soru, başka tarihli: “17 Aralık 2013 tarihinde başlayan rüşvet ve yolsuzluk operasyonu sonrasında birçok emniyet müdür ve amirleri ile polis memurlarının görev yerlerinin değiştirildiği, haklarında çeşitli soruşturmalar açıldığı, operasyonu yürüten, görev alan tüm personelle ilgili işlem yapıldığı şeklinde basında birçok haber yer almaktadır. Bu bağlamda, İçişleri Bakanlığınca herhangi bir

soruşturma yapılmış mıdır? Yapıldıysa bu soruşturma sonrası kaç emniyet mensubu hakkında görevi ihmal ya da suistimelden işlem yapılmıştır? Kaç emniyet mensubu hakkında disiplin işlemi yapılmış, sonucunda kaç kişiye ne tür ceza verilmiştir?

Üçüncü sorum: Kaç emniyet mensubu hakkında görev yeri değişikliği yapılmıştır?”

Sorularım gayet açık ve net.

Alınan cevap: “Emniyet Genel Müdürlüğü personelinin atama istihdamı 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usulüne İlişkin Kanun, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ve 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanunu hükümleri çerçevesinde yapılmaktadır.

Bilgilerinize arz ederim.”

Ali okuluna gidenlere bunu anlatabilirsin. Yani, emniyet mensubunun hangi kanuna göre atama yapıldığını sorsam Sevgili Bakanımız buna cevap versin, “Şu kanuna göre yapılmaktadır...” Ben onu sormuyorum.

Bakınız, bir cümleyle cevap. Yine sorduğumuz her soru böyle arkadaşlar. Konunun aydınlatılması için metrobüs güzergâhlarında bulunan duraklar için kaç adet engelli platformu yapıldı, yürüyen merdiven yapıldı, bant alındı? Bunlarda yolsuzluk konusunda iddialar var, bunları soruyorum. Verdiği cevap: “İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığınca metrobüs hatlarıyla ilgili ihalelerin mevzuat çerçevesinde yapıldığı ve çalışmaların devam ettiği görülmüştür.” Hep aynı “Mevzuat çerçevesinde.”

Başka bir soru. TOKİ’yle ilgili, belediyelerdeki yolsuzlukla ilgili sormuşum. Bakanımızın cevabı: “İstanbul ili Pendik ilçesi Ertuğrul Mahallesi’ndeki gecekonduların tapu sorununun çözümü için Pendik Belediyesince mevzuatlar çerçevesinde işlemler devam etmektedir.”

Ben yolsuzluğu soruyorum, o “mevzuat”, başka bir kelime tanımıyor Sayın Bakanımız.

FARUK BAL (Konya) – Sayın Valim, mevzuata uygun yapıyormuş, niye itiraz ediyorsun?

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Ben soru soruyorum, mevzuatı değil.

Yine bir soru, diyoruz ki: İstanbul’un sınırları içinde ağaçların tahrip edildiği, katliamların yapıldığıyla ilgili soruyoruz, ki Medisin en temel görevi. Cevap: “İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı zabıta ekipleri tarafından mevzuat çerçevesinde gerekli işlemler yapılmaktadır.” Aynı şablon, mevzuat çerçevesinde işlem yapılıyor. Daha artırabilirim yani örnek getirdim, hepsi aynı.

Arkadaşlar, bu, bu Meclisle dalga geçmektir, bu Meclisi hiçe saymaktır, bu Meclisi yok saymaktır. Sayın Bakanı burada huzurlarınızda kınıyorum böyle cevaplar verdiği için ve hepsini Bilgi Edinme Kanunu’na göre tekrar teker teker soruyorum, sormaya da devam edeceğim. Böyle saçma şey olmaz yani bu Meclisi hiç kimsenin yok saymaya, hiç kimsenin bu Meclisteki millîyetkileriyle dalga geçmeye hakkı yoktur.

Sayın Bakanım size soruyorum, eğer size bir valiniz, bir kaymakamınız -ben otuz beş yıl kaymakamlık yaptım, mülki idare amirliği yaptım- her sorduğunuz soruya bu şekilde cevap verirse siz onu bir saniye tutar mısınız? Bana lütfen bunun cevabını verin, bir saniye tutar mısınız o valiyi veya kaymakamı?

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Tutar, tutar Sayın Bakan.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Tutmaz, tutmaz, ben Sayın Bakanım ile çalıştım, tutmaz, biliyorum, tutmaz.

Ama, bu doğru bir iş değil, bu Meclisi yok saymaktır, çok üzüldüğüm bir konu, keşke Sayın Bakanım orada olsaydı, burada kendisinden cevabı alsaydık.

Değerli arkadaşlar, bu konudan sonra asıl konumuza geçmek istiyorum.

BAŞKAN – Asıl konuyu...

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Hükûmetin yani Adalet ve Kalkınma Partisinin...

Mehmet Bey, ben ilk gün yoktum, affınıza sığınarak bir on dakika ilave istiyorum.

BAŞKAN – Celal Bey...

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Bir görev dolayısıyla, Meclis Başkanımız görevlendirmişti, dışarıya gittiğim için tümü üzerinde konuşamadım, oradaki görüşlerimi de dile getireyim.

BAŞKAN – Buyurun.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – İşte, Hükûmetin, dolayısıyla Adalet ve Kalkınma Partisinin Kürt sorununun çözümü konusunda bugüne kadar izlediği yolun son derece tutarsız ve şeffaf olmadığını belirtmek istiyorum. Aynı, Bakanın sorularımıza cevapta olduğu gibi, Hükûmete sorduğumuz zaman verilen cevap şudur: “Efendim, barış süreci çok iyi bir şekilde gidiyor.” Ya, gidiyor da ne gidiyor, biz bunu bilmiyoruz.

FARUK BAL (Konya) – Mevzuata uygun.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Yani, barış süreci nasıl gidiyor, bunu bilmiyoruz hâlâ daha, bilen varsa gelsin, söylesin. “Kürt açılımı” dendi önce 2005 yılında, daha sonra 2009’da adı değişti, “Millî Birlik ve Kardeşlik Projesi” oldu. Daha sonra, 2011’e doğru giderken, seçim meydanlarında, ne olduysa birdenbire eski solcular, sağcılar için ağılandı, sızlandı, cezaevleri ziyaret edildi, hatta hatta daha da ileri gidilerek “Ben 2002’de Başbakan olsaydım Abdullah Öcalan’ı asardım.” diye beyanatlara varılmaya başlandı milliyetçi oylara sahip çıkmak için. Bu bir tutarsızlığın göstergesiydi. Geldik günümüze, bugün Cumhurbaşkanlığı seçimleri başladı, yaklaştı, kendisinin adaylığı kesinleşiyor neredeyse çünkü alınan intiba o idi. Ne oldu? Birdenbire, gene 180 derecelik bir çark etmeyle dönüşüm yapıldı. Ne oldu? “Barış süreci” adı altında “Barış sürecini destekleyici yasal çalışma yapıyoruz.” dendi ve bugünkü görüştüğümüz kanun geldi önümüze. Ben şimdi soruyorum, dünyanın hangi ülkesinde Hükûmete bir yol haritası çizecek kanun Hükûmet tarafından getiriliyor? O kanunun öncesini, yol haritasını çizcek kanun tasarısını değil, kanunun kendisini getir, görüşelim burada, ne yaparsak onu görüşelim; dilde mi çalışma yapacağız, başka konuda mı yapacağız, bunu burada görüşmemiz lazım. Diyor ki: “Her türlü çalışmayı yapar.” Peki, siz bize bugüne kadar ciddi hiçbir bilgi vermediniz, bundan sonra Bakanlar Kurulu olarak bize bu ciddi bilgileri vereceğinizden biz nasıl emin olabiliriz? Hangi ciddi bilgiyi bize vereceksiniz? Dünyada bunun örneklerini herkes görmüştür arkadaşlar, bütün Avrupa’yı gezdik, bütün sorunlu bölgeleri gezdik, okuduk, yazdık, çizdik. Hepimiz görüyoruz ki bu tür terör sorununun çözümü şeffaf bir şekilde yürütülür, kapalı kapılar ardında yürütülmez. Eğer Oslo görüşmeleri gündeme gelmeseydi, o konuyla ilgili MİT Müsteşarının soruşturması olmasaydı, biz bu sorunların hiçbirinden haberdar olmayacaktık, çok gizli, kapalı kapılar ardında neler karşılığı, hangi taahhütler karşılığı bu sorunun çözümü için bir süreç belirlendi, bunu öğrenemeyecektik. Dolayısıyla, bu Hükûmet bu konuda sınıfta kalmıştır, bu çözüm sürecini başarıyla yürütememiştir.

Tabii ki terörün sona erdirilmesini kim istemez, hepimiz istiyoruz. Değerli arkadaşlar, hepimiz burada biliriz yani özellikle meslektaşlarım, arkadaşlarım bilir, işte sınıf arkadaşım yanımda, bilir. Biz çok şanssız bir toplumuz. Fakültelere girdiğimiz günden itibaren, tabiri caizse, annelerimiz, babalarımız “Gün görmedik, sizler için şunu yaptık, bunu yaptık.” derler ya, biz bu Türkiye’de bir gün görmedik, mutlu, huzurlu bir ortamda çalışmadık arkadaşlar. 12 Eylül öncesi dönemi hepimiz hatırlarsınız, okursunuz, hep kavgayla, dövüşle geçti. 12 Eylül döneminden sonraki sıkıntıları hepimiz yaşadık. 12 Eylülden sonra, 84’ten sonra terör örgütünün başlattığı eylemlerde gene aynı sıkıntıları bu sefer kamu görevlisi olarak yaşadık. Yani, elbette Türkiye’nin huzura ihtiyacı var, elbette Türkiye’nin birlik, beraberliğe ihtiyacı var ama bunu çok enteresan bir şekilde, sadece Medisi devre dışı bırakarak, canının istediği zaman getirip kanun yapma makinesi gibi 2 satırlık kanunlarla veya torbalar içine doldurulmuş kanunlarla Medisi kullan, işin yasal kılıfını hazırla; bu çözüm değil. Çözüm, herkese benimsetebileceğimiz, herkesin içinde olduğu, herkesin görüşünü şeffaf bir şekilde açıklayacağı bir şey olmalı.

Şimdi, bu kanunda siz yetki veriyorsunuz, “Her türlü görevi yapar.” diyorsunuz. Peki, “Git şu adamı öldür.” dese, kamu kuruluşundaki yetkili gidip öldürecek mi? Ne demek her türlü görev? Yani, görevin bir sınırı olmalı değil mi? Kanunsuz emrin yapılamayacağı Anayasa’da belli. Adam şimdi ikilem içinde kalmayacak mı? Diyecek ki: “Bir tarafta ‘Kanunsuz emir yapılmaz.’ diye bir kanun var. E, bu da kanun, son çıkan bir kanun. O zaman ben hangisine uyacağım? Her şeyi yapabilecek miyim?” Biraz evvel Ali Bey de söyledi, yeni yeşiller mi doğacak bu konuda? “Her türlü görevi yapar.” ne demek? Barış süreciyle ilgili açıklık getirelim kanuna, değiştirelim, diyelim ki “Barış süreciyle ilgili her türlü çalışmayı yapar.” ama “Şu, şu, şu çalışmaları yapar.” diye sınırlayabilelim, belli konularda ona sınır getirelim.

Şimdi, “Yargılanamaz.” diye gene bu maddeye bir hüküm koyuyorsunuz. Kenan Evren de koymuştu, bugün sizin çok sevinerek savunduğunuz, işte “Yargıladık, 95 yaşındaki adama ceza verdik, şunu verdik.” diye seviniyorsunuz. Tamam, 95 yaşında da olsa demek ki yargılanabiliyor. Yani, bu koyacağınız madde hangi güvenceyi sağlayacak, neyi sağlayacak? Niye gerek duyuyoruz buna? Ben onu hâlâ daha anlamış değilim. Eğer bu barış süreci Meclisin denetiminde, kontrolünde götürülecekse böyle bir güvenceyi sağlamak için hangi gerekçe oluşturuldu? Personel için niye böyle bir madde kondu? Bu ancak otoriter rejimlerin yapabileceği bir düzenleme diye düşünüyorum, bunun da çok doğru bir düzenleme olmadığını düşünüyorum.

Şahsen ben, hâlâ daha, değerli Kürt kardeşlerimizin ne istediğini henüz toplumun tam olarak anladığını düşünmüyorum. Ne isteniyor şimdi? Çıkıyor, bir tanesi diyor ki: İşte “20 bölgeye bölünsün, dilden özgürlük istiyoruz, şunu yapıyoruz...”; başka birisi gidiyor, “Kendi bayrağımız olsun.” diyor. Yani, bunun adını koymak lazım, bunun adını koyacak yer de Meclis’tir, Meclis bunun sınırlarını çizecektir değerli arkadaşlar. Büyükşehir Yasası Mecliste görüşülürken -işte arkadaşlarımız bilirler- günlerce bunu anlattık, konuştuk, otuz beş gün tartıştık onu hem komisyonlarda hem şeyde. O arada bir milletvekili kardeşimiz çıktı, “Yüz yıldır beklediğimiz

özlem geliyor, nihayet kendi özgürlüğümüze kavuşuyoruz, kendi bölgemizi, kendi devletimizi kuruyoruz.” gibi, buna benzer yani o meale gelecek açıklamalar yaptı. Demek ki arkasından bu gelecekmiş. Şimdi, sanıyorum, Demir Çelik kardeşimiz bu konuşmayı yaptı. Diyor ki: “Kendi bayrağımız da olacak, kendi devletimiz de olacak.” Bu gidişat eğer kendi devletimizi kurmaya gidecekse şimdiye kadar yapılan çalışmaların hiçbir anlamı yoktur, o zaman terör örgütü de kendi devletini kurmak için konuşuyordu. Eğer böyle bir niyet yoksa, bir arada, birlikte özgürce yaşamak ifade ediliyor ise buna canı gönülünden katılıyoruz. Elbette ki sıkıntılı olan haklar vardır, elbette ki bu haklarda düzenleme yapılabilirdir ama Türkiye’de hep söylüyoruz, sıkıntılı olan sadece Kürt kardeşlerimiz değil, hâlâ daha Alevi vatandaşlarımız cemevlerine statü istiyorlar, yıllardır bunun mücadelesini veriyorlar. “Açılım süreci” dendi, “çalıştaylar” dendi, “kurultaylar” dendi ama ortada hiçbir şeyin olmadığını gördük. İyi niyetli bir çalışma olsa, Mediste Anayasa Uzlaşma Komisyonu gibi bir komisyon kurulur, eşit oy hakkı olan insanların hepsi gelir, çalışmalarını yapar, daha sonra Mediste tartışılır. Bu konunun sadece Bakanlar Kurulunun vereceği emir ve talimatlarla çözülebilecek bir konu olmadığını düşünüyorum ben. Oturalım Mediste, hangi tasarını görüşeceksek, hangi konuyu görüşeceksek tartışalım, hep beraber bu sorunu çözelim.

Değerli arkadaşlar, bu yasanın -tekrar ediyorum- tamamen Cumhurbaşkanlığı seçimine yönelik, özellikle belli kesimlere mesaj verme amacıyla hazırlandığını düşünüyorum. Bunun çok doğru bir yöntem olmadığını, bu yöntemin sorunları çözmeyeceğini belirtmek istiyorum.

BAŞKAN – Teşekkür edeyim mi Celal Bey?

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Bitiriyorum.

Bizim AKP’nin bugüne kadar yaptığı çalışmalar içinde elbette ki açılım sürecine destek olabileceğimiz bazı yöntemleri oldu. Örneğin, işte, Kürtçe konuşma yasağı gibi bazı konularda, elbette ki Anayasa’mızda yapılan değişikliklerde olumlu çalışmalar oldu. Ama bu çalışmaların ülkenin bütünlüğünü ve beraberliğini bozacak çalışmalara zemin hazırlayacak bir yöntemin önünü açmasını biz asla kabullenemiyoruz. Bugün, ordusu zayıflatılmış, ülkesinin içinde karışıklıklar çıkarılmış, Orta Doğu’nun içinde çıkılmaz mezhep savaşlarının kışkırtıldığı bir ortamda, Türkiye’de böyle bir sıkıntının gündeme getirilip, yarın dil birliğinden ayrılıp herkesin kendine göre bir çizgisinin olduğu, tampon bölgesinin olduğu... İşte, Azerbaycan’dan şuradan, burada bahsedildi, arkadaşlarımız örnekler verdiler. Oralardaki millî birliğin parçalanmasından sonra ülkelerin ne hâle geldiğini hepimiz görüyoruz. Yugoslavya’yı hepimiz yaşadık, gördük. İşte, Suriye’deki olaylar ortada, Irak’taki olaylar ortada. Biz onları örnek alacak yerde, özgürlüklerin yoğun olduğu, benzer uygulamaların olduğu Batı’yı örnek alalım yani Orta Doğu’da bölünmüş insanları örnek almayalım. Azerbaycan’da bugün ayrılıkçıların öyle bir çalışması yoktur.

Değerli arkadaşlar, bizim de Cumhuriyet Halk Partisi olarak Kürt sorununa çözümümüz ta 1998 yılında başladı. Hiçbir partinin ağızına alamadığı bu özgürlükler konusunu ilk defa biz hazırladık. O zaman Cumhuriyet Halk Partisini tefe koydunuz, barajın altına bıraktı bu ülke. Yani, haksızlık etmeyelim. Biz sanki çözüm sürecine karşıymışız gibi hep eleştirildik, dışlandık ama ne yazık ki bugün, bizim ta 1989’lu yıllarda söylediğimiz duruma AKP daha yeni gelebilmiş oldu.

Şimdi, bizim bu yasayla ilgili görüşlerimiz... Elbette ülkemize huzur gelsin. Konuşmamda da söyledim, biz çok şanssız bir nesiliz, işte, 60 yaşına geldik, hepimiz, tabiri caizse gün görmedik, hep huzursuz bir ortamda yaşadık, gittik. Bizden sonraki nesiller bunu yaşamasın, bizden sonraki nesiller huzur içinde, birlik, beraberlik içinde olsun. Yurt dışına gittiğimiz zaman, Batı’da ülkelerin hemen hemen bir çoğunda görüyoruz. İnsanlar sadece ülkedeki insanların, kendi halkının mutluluğu için çabalıyorlar. Halkımıza daha fazla nasıl refah getirebiliriz, nasıl mutlu olabiliriz, nasıl sosyal haklarını düzeltebiliriz, bunları tartışıyorlar. Biz hâlâ daha bu kadar güzel cennet vatanımızın içinde birlik beraberliğimizi tesis edecek çalışmaların içinde olmadık. Hâlâ daha her hareketten korkuyoruz, hâlâ daha her eleştiriden korkuyoruz, hâlâ daha her şeyi kendimize sanki düşmanca yapılmış bir tavır olarak görüyoruz.

Eğer değerli Kürt kardeşlerimiz de ne istediklerini açık ve seçik ortaya koysalar, “Bizim böyle bir tampon kurma sorunumuz yoktur, bizim ülkeden ayrılma sorunumuz yoktur, bizim ileride böyle bir bayrağımız olacak diye bir sorun yoktur.” diye şimdiye kadar bu cümleleri yani on sene önce, yirmi sene önce söylemiş olsalardı bu sorunlar daha kolay çözüldü, bu sorunlar bu aşamaya gelmezdi, binlerce insanımız hayatını kaybetmezdi, ülkemiz de bugünkü kalkınmışlık seviyesinin çok çok üzerinde olurdu. 300 milyar dolara yakın bir paramız heba oldu gitti.

Değerli arkadaşlar, bu konuda biz AKP iktidarının çok dürüstçe davranmasını diliyoruz. Sadece seçime kadar bunu söyleyip seçimden sonra, Cumhurbaşkanı olduktan sonra bu verilen sözlerin unutulmamasını -örneklerini verdiğim gibi- değişmemesini bekliyoruz. Ülkede millî birlik ve beraberliği sağlayacak bir çalışma yapılıyorsa biz onda varız ama ülkemizin bütünlüğünü bozacak,

ülkemizi parçalayacak, ileride bize daha büyük sıkıntılara yol açacak bir çalışmanın içinde olmayız, en azından ben şahsım adına böyle bir çalışmanın içinde olmam, böyle bir çalışmaya da destek vermem.

Barış olacaksa, birlik olacaksa, ülke bütünlüğü sağlanacaksa herkes özgürce inancını da sergileyebilmeli, konuşmasını da yapabilmeli. Her türlü insan haklarına saygılı bir rejim kurulacaksa biz bunda varız ama bunun dışında art niyetli bir çalışma varsa, eğer hâlâ daha Hükümet tek başına bunu götürmeye çalışıyorsa bunun sonuca ulaşamayacağını düşünüyorum.

BAŞKAN – Sayın Dinçer, bana yardımcı olun lütfen.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Bitiriyorum sevgili Başkanım. Zaten son cümlemi söylüyordum.

Bu yasanın iyi niyetlerle hazırlanmış olmasını diliyorum. Altında farklı bir düşüncenin olmadığını düşünüyorum. Bu farklı düşünce de Cumhurbaşkanlığı seçiminin malum kardeşlerimizin oylarını almak amaçlı olmasını diliyorum yani o amaçla hazırlanmış olmamasını diliyorum. İnşallah Türkiye yıllardır süren bu sıkıntılı ortamından el birliğiyle kurtulacak, ben buna inanıyorum. Kurtulduktan sonra da dünyanın en parlak, en gelişmiş, insan haklarına en saygılı ülkesi olması dileğiyle -ki olacağından eminim- hepimize saygılar sunuyorum.

Affınıza sığınıyorum. Ben biraz içim dolu olduğu için konuştum ve samimi duygularımı söyledim size.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Dinçer.

Tabii, üç gündür tartışmaları takip edemediğiniz için... Aslında önceki iki gün, bu soruların birçoğunun cevabı karşılıklı da konuşulmuştu.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Biz her şeyi öğrendik Celal Ağabey, sen eksik kaldın.

BAŞKAN – Mehmet Ağabey'e sorsaydın bunların çoğunun cevabını verirdi ama...

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Tamam, herkes tatmin oldu mu?

BAŞKAN – Sanıyorum Sayın Baluken bu noktada kısa bir bilgilendirme yapacak.

Buyurun Sayın Baluken.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Ben sataşma yapmadım kimseye ama buyursunlar.

BAŞKAN – Yok, sataşma değil, sadece “Ne düşünüyorlar? Keşke bilsek.” diye soru sordunuz direkt. Söz istediler.

Buyurun Sayın Baluken.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Ya aslında Hükümetin ne düşündüğü önemli.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Ben Hükümetin...

BAŞKAN – Sayın Bakana da söz vereceğiz efendim.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Ne emir verecekler? “...verdiği emri yapacak.” diyor. Hangi emri?

İDRİS BALUKEN (Bingöl) – İsterseniz şöyle yapalım, niye söz aldığımızı açıklayalım.

Orada kullandığınız bir cümle vardı, yerel yönetimlerle ilgili Büyükşehir Yasası Mecliste görüşülürken bir milletvekilimizi “Bu, işte, ne güzel, devletimize kavuşuyoruz, devletimizi kuruyoruz.” gibi bir cümle kullandığını ifade ettiniz.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Basında da yer aldı.

İDRİS BALUKEN (Bingöl) – Bu cümle doğru bir cümle değildir yani demin Özcan Bey de aynı şeyi söyledi.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Yalanlanmadı ama.

İDRİS BALUKEN (Bingöl) – Basında da öyle bir cümle yok Celal Bey. Hiçbir milletvekilimiz “Biz kendi devletimizi kuruyoruz.” diye bir cümle kullanmamıştır. Yani, eğer bunu ispatlayabiliyorsanız... Demin Meclis tutanaklarında geçtiği şeklinde yansıttınız, şimdi basından olduğunu söylüyorsunuz. Basında da öyle bir şey söyleyemezsiniz.

Milletvekilimiz, Türkiye'deki idari sistemle ilgili demokratik özerklik projesinden, bölgesel yönetimlerden, bölgesel meclislerden bahsetmiştir. Bunu zaten biz parti olarak Anayasa Uzlaşma Komisyonunda da Türkiye'deki demokratik cumhuriyet eksenli kendi çözüm projemizde sunmuşuz, bunun gizli saklı bir yönü yoktur.

Ha, şöylesi bir durum var: Türkiye'de farklı partiler Kürtlerin bağımsız bir devlet kurma hakkını da savunuyorlar, federal bir sisteme kavuşması gerektiğini de savunuyorlar. Biz ona da saygı duyuyoruz. Şiddete başvurulmadığı müddetçe bu fikirlerin özgürce tartışılmasından herhangi bir zarar gelmeyeceğini de düşünüyoruz ama Halkların Demokratik Partisi ve ardılı olduğu siyasal gelenek “demokratik ulus, ortak vatan ve demokratik cumhuriyet” perspektifiyle farklı kimliklerin, farklı dillerin bir arada yaşadığı, farklılıkların Anayasal güvence altına alındığı...

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Demek ki söyleyen sizin partinizden değil, başka bir partiden.

İDRİS BALUKEN (Bingöl) – Değildir, evet yani onu düzeltiyim ben.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Ben o şekilde düzeltiyim.

İDRİS BALUKEN (Bingöl) – Tamam.

Bir husus da bu Cumhurbaşkanlığı meselesi, onunla ilgili de bir iki hususu vurgulamak istiyorum çünkü bizim de bir Cumhurbaşkanı adayımız var. Dolayısıyla, adayımız açısından dezavantajlı bir pozisyon ortaya çıkıyor. Sanki bu çözüm süreciyle ilgili tek uğraşı içerisinde olan ya da bununla ilgili Cumhurbaşkanlığı seçim döneminde çözüm süreci üzerinden halka giden bir tek Başbakanmış gibi bir algı yaratılıyor. Bu yasa da biraz o şekilde gerekçelendiriliyor. Ben bunu biraz hem CHP'li hem MHP'li arkadaşlarımızın kendi çatı adaylarını çok tanımamalarına ya da tanıma gayretleri olmamalarına bağlıyorum.

Bizim adayımızdan bahsetmeye gerek yok herhâlde. Çözüm süreciyle ilgili ne düşündüğü, çözüm sürecinin bu seçim süreci içerisinde nasıl gündemleşmesi gerektiğiyle ilgili düşünceleri ortadadır. Ama dün çatı adayı Sayın Ekmeleddin Bey'i ben bir televizyon programında izledim. Yani burada dile getirilen hususlarla...

FARUK BAL (Konya) – Burada olmayan kişiye nasıl şey yapacağız?

İDRİS BALUKEN (Bingöl) – Nasıl şey yapacağız? Olur mu öyle şey? Ne konuşacağımıza siz mi karar vereceksiniz?

FARUK BAL (Konya) – Hayır, ben karar vermeyeceğim de bir Cumhurbaşkanı adayının söylediği lafı bir komisyonda siz nasıl...

İDRİS BALUKEN (Bingöl) – Tabii ki söyleriz, şu anda onu tartışıyoruz. Onu siz belirleyemezsiniz. Şu anda sizin burada savunduğunuz şeylerle, Cumhurbaşkanı adayının Cumhurbaşkanlığı seçim sürecinde ortaya koyduğu profil arasında bir tezatlık var biz bu şekilde bir sunumun, hem Ekmeleddin Bey açısından hem bizim adayımız açısından bir dezavantaj yaratacağını, bu çözüm süreciyle ilgili avantajların Başbakan arkasına bu sunumla dizeceğini düşündüğümüz için bu açıklamayı getiriyoruz.

Sayın Ekmeleddin Bey, dün katıldığı bir televizyon programında çözüm süreciyle ilgili düşüncesi sorulduğunda aynen şu cümleleri kullandı: "Çözümünden yana olmayan insan savaştan yana demektir; barıştan yana olmayan insan ölümden yana demektir." dedi. Bu sürecin desteklenmesi gerektiğini örnekleriyle ortaya koydu. Sürecin gizlilik içerisinde yürütülmesinin normal olduğunu, belli aşamadan sonra Medise gelmesinin de olması gereken bir durum olduğunu ifade etti. Sorunun, devletin sorunu, şiddetle çözmesinden kaynaklandığını, sopayla, falakayla bu sorunun çözülmeceğini ifade etti. Bu sorunun kökeninin, Birinci Dünya Savaşı'ndan sonraki ulus devlet dayatması ve cumhuriyet döneminde halklara karşı sopa kullanılması olduğunu açık bir şekilde ifade etti.

MHP'li arkadaşlar dikkatle dinlesin; çözüm modeliyle ilgili de İngiltere IRA modelini verdi ki, vallahi biz de kendisinin önerdiği modeli destekliyoruz. Burada tartıştığımız yasanın ve modelin de çok daha ötesinde bir model. İngiltere IRA modelinde, İngiltere Hükümeti IRA temsilcileri ve Sinn Féin temsilcilerinin karşılıklı imzalarıyla giden bir müzakere süreci söz konusuydu. Dolayısıyla, hani bu şekilde geniş bir bakış açısı ortaya koydu. Şimdi, Cumhurbaşkanlığı üzerinden böyle salt, sanki "Başbakanın işte hamleleri var da kendine avantaj toplamaya çalışıyor da, diğerleri duyarsız." üzerinden bir algı yaratmanın ben çok doğru olmayacağını ve daha çok da Sayın Başbakanın işine yarayacağını düşünüyorum.

Bu perspektifin de önemli olduğunu, özellikle İngiltere-IRA müzakere örneğinin dünyadaki diğer örneklerle birlikte desteklenmesi gerektiğini ve bizim de bu modellere bu yönüyle tartışarak destek vermeye hazır olduğumuzu ifade etmek istiyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Baluken.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Yarım sayfalık kanun üç ay önce gelemez miydi?

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Sayın Başkan, kısa bir söz.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Lütfen buna bir cevap verin. Yarım sayfa. Ya, üç ay önce niye gelmedi?

İDRİS BALUKEN (Bingöl) – Muhatabı orada. Bize kalsa bir buçuk sene önce gelirdi.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Sıra Faruk Bal'da, ondan sonra siz.

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Bir buçuk sene önce ...

BAŞKAN – Sayın Dinçer, müsaade ederseniz...

CELAL DİNÇER (İstanbul) – Sayın Başkan, açıklık getiriyoruz. Cumhurbaşkanlığı seçimiyle bağlantılıdır dediğinde, yarım sayfalık bir kanun tasarısı. Yani bunu bir buçuk sene önce getiremez miydi? Ben onu soruyorum.

BAŞKAN – Efendim, onun cevabını İçişleri Bakanı vermişti önceki gün.

İDRİS BALUKEN (Bingöl) – Yani her üç adaya gidecek oy da çözüm sürecine gitmiş oy olarak değerlendirilecektir. Bunu ifade etmek istiyorum çünkü kamuoyunda öyle...

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Baluken.

Sayın Serindağ...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) –Teşekkür ederim.

Biz zaten konuşmalarımızda da belirttik. Biz bu sorunun barışçıl bir şekilde, eşitlikçi, özgürlükçü bir temel de çözülmesinden yanayız, o konuda bizim bir şeyimiz yok, o konuda bizim bir problemimiz yok.

Şimdi, bizim söylediğimiz, Sayın Dinçer'in de kastettiği şu: Biz diyoruz ki, Sayın Başbakan var olan sorunları zamana ve zemine göre kendisine siyasi bir beka, çıkar sağlayacak şekilde ve sorunları kullanarak çözme görüntüsü veriyor. Bizim sözümüz Hükûmetedir. Hükûmet bu sorunla ilgili farklı zamanlarda farklı söylemlerde bulundu, bunu herkes biliyor, bunu burada bulunan tüm arkadaşlarımız da biliyor. Kâh ipten bahsetti, kâh BDP'li milletvekillerinin dokunulmazlığını kaldırmaktan bahsetti, kâh "Tek millet, tek devlet, tek vatan, tek bayrak." dedi, ertesi gün "Tüm milliyetçilikleri ayağımızın altına aldık." dedi.

Bizim kastettiğimiz, Sayın Başbakanın, AKP Grubunun yaptığı konuşmalar, sergilediği çelişkili tutumlar.

BAŞKAN – Peki, Sayın Serindağ.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Bizim kastettiğimiz bu. Maalesef Hükûmet, bize göre, sadece bu sorunu değil, diğerlerini de, bu Gülen Cemaati sorununu da öyle yapmadı mı?

BAŞKAN – Şeyi dağıtmayalım Sayın Serindağ. Lütfen, diğer arkadaşlara haksızlık olmasın.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) - Tamam, dağıtmıyorum.

Yani böyle, sorunları çözmek yerine kendine göre kullanmak istiyor.

Bizim sözümüz bu.

BAŞKAN - Değerli milletvekillerimiz, ben hiç kimsenin sözünü kesmemeye çok özen gösteriyorum ama birbirimizin sırasına da haksızlık etmeyelim.

Sayın Bal, buyurun.

FARUK BAL (Konya) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Tabii, Cumhurbaşkanı adayı Sayın Ekmeleddin İhsanoğlu'yla ilgili diyaloga temas etmeden konuşmama başlayamayacağım.

Sayın İhsanoğlu, 5 tane siyasi partinin ortak olarak göstermiş olduğu bir adaydır.

İDRİS BALUKEN (Bingöl) – Biliyoruz canım, onu demeye gerek yok.

FARUK BAL (Konya) – Tek başına Milliyetçi Hareket Partisinin adayı değildir, tek başına Milliyetçi Hareket Partisinin tüm siyasi, ekonomik, sosyal görüşlerini benimsemiş bir insan değildir. Dolayısıyla, Milliyetçi Hareket Partisinin dışında birtakım düşüncelere sahip olması gayet doğaldır, bundan tabii bir şey yoktur.

İki: Sizin ve Hükûmetin çözüm sürecinin içine ne koyduğunuzu biz bilmiyoruz. Gizli kapaklı yürütüyorsunuz. Neyi pazarlık ettiğinizi bilmiyoruz. PKK terör örgütünün ne talep ettiğini biliyoruz ama masada hangisinden taviz verdiğinizi bilmiyoruz, Hükûmetin hangisini kabullendiğini, ne kadarını kabul edeceğini bilmiyoruz.

Biz "çözüm süreci" dediğinizde, 30 bin, 40 bin kişinin maddi ve manevi olarak sorumlusu, katili kişiyi masaya oturtup Türkiye Cumhuriyeti devletinin resmî makamları huzurunda Başbakanın, onun altındaki idari birimlerinin aynı masada oturarak müzakere etmesine karşıyız kafasında terör silahıyla.

Elbette ki Türkiye'nin bir terör sorunu vardır ve Milliyetçi Hareket Partisi Türkiye'nin partisi olarak bu sorunun çözümünü sizden de, diğer siyasi partilerden de daha fazla istemektedir. Akan kan bu milletin kanıdır. Bu kanın durdurulmasını elbette Milliyetçi Hareket Partisi en çok isteyen partidir ancak bu kanı etnik aidiyetlerle şekillendirip millet bütünlüğünü bozacak bir çözüme karşıyız. Bu, Anayasa çerçevesi içerisinde herkesin hukuk önünde eşitliği, hiç kimsenin hiçbir sebeple hiçbir ayrımcılığa tabi tutulamayacağına dair ve insan onuruyla referans kabul edilen bir vizyon çerçevesi içerisinde çözülecek bir konudur. Dolayısıyla, etnik aidiyetlere kolektif hak değil, etnik aidiyetlere bireysel olarak evrensel değerlerin tanıdığı tüm özgürlük alanlarını açarak çözümlenmesi gerekir. Bizim çözüm sürecinden anladığımız budur, sizin anladığınızdan elbette ki farklıdır.

Gelelim konuya: Şair "Kâr etmez ahım, sen gülizare." diyor. Evet, söylüyoruz söylüyoruz bir çare etmiyor, bundan sonra da edeceğini sanmıyoruz ama biraz daha söyleyelim.

Şimdi, Sayın Başbakanın Cumhurbaşkanlığı seçim süreci başladığında “İki tane temel politikadan vazgeçmeyeceğiz.” diyerek adaylığında vurguladığı iki konudan biridir bu çözüm süreci ve paralel yapıyla mücadele.

Aslında Sayın Başbakan bunu söylemek zorunda kaldı çünkü iki temel sorun da gelecekte ikisi de kendisini çok ciddi şekilde kısıtlayacak sorundur. Bunlardan bir tanesi, git-gel söylemlerle, “Bir tarafta sopa, bir tarafta havuç” politikasıyla, her iki tarafı da yani hem paralel yapı tarafını hem de Kandil ve İmralı tarafını ping pong topu gibi oynadı. Bu arada Diyarbakır’da “Kürt açılımı” dedi, “Kürt açılımıyla ilgili reform” dedi, adını değiştirdi, sonra “Bu, Kürt açılımı değildir.” dedi, “Demokratikleşme açılımıdır.” dedi. Sonra ondan da vazgeçti, demek ki demokratik olarak birtakım haklara insanların sahip olmasına gerek duyulmuyor, bu defa “millî birlik ve kardeşlik açılımı” dedi. Gün oldu “Ben olsaydım bu Apo’yu asardım.” dedi, gün oldu “Teröristlerle öpüşenler için gereğini yapacağız, bıçak kemiğe dayandı.” dedi, “Sözün bittiği yere geldik.” dedi ama vermiş olduğu tavizler o noktaya kadar geldi ki artık kurtulamayacağını anlayınca, Kandil’den geçen hafta, ondan önceki yükselen bir sesle “Size iki hafta süre tanıyoruz, iki hafta içerisinde adım attınız attınız, atmadınız siz bilirsiniz.” denildi. “Siz bilirsiniz.”in anlamı demokratik değerlerin şakağına silahı dayamaktır yani terörün korkutucu ve ürkütücü gücünü göstermektir. İşte bu kanun alalece bu nedenle geldi, altyapısında da Abdullah Öcalan’ın daha önce uyarıları vardı. “Biz şimdi görüşüyoruz. Görüştiğimiz konular Anayasa’nın koruduğu üniter devlet, millet bütünlüğü gibi temel kavramlardır. Bunlar anayasal suçtur, sizi Yüce Divanda yargılayacaklar. Dolayısıyla, bunları suç olmaktan çıkarın, buna bir kanuni çerçeve çizin.” diyerek defalarca defalarca uyarısının etkisiyle bu kanun buraya gelmiştir ve tam da Cumhurbaşkanlığı seçiminden önce blok bir oya ihtiyacı var Sayın Başbakanın, yüzde 42’lerde dolaşan oy oranını, eğer Cumhurbaşkanlığı seçiminde yerel seçimlerde aldığı bu oy oranını alabilirse bunun üstüne yüzde 8’lik bir oya ihtiyacı vardır. Bu yüzde 8’lik oy da kendi beklentisine göre BDP’nin yapacağı destekle ilgili bir beklentidir diye düşünüyoruz. Bu beklentinin de işaretini bugün gördük, cumhurbaşkanı olduğu takdirde başkanlık veya yarı başkanlık sistemini veya onun fiilî uygulamasını yapacağını söyleyen Sayın Başbakana BDP’den bir sayın milletvekili bugün cevap verdi, “Elbette biz de başkanlık ya da yarı başkanlığın uygulanmasını isteriz çünkü bir gövdede iki baş olmaz, hem cumhurbaşkanı hem başbakan çatışır.” gibi bir sözle bunu teyit etti. Bunun daha geri planında da var, paralel yürünen yolda başka geri planı da var. Abdullah Öcalan da “Eğer bizim taleplerimiz kabul edilirse biz de başkanlık sistemine ‘Evet.’ diyebiliriz.” diye bir buçuk yıl önce bu söylemi söylemişti. Dolayısıyla, bunlar sürpriz değil.

Bu sürpriz olmayanlar çerçevesi içerisinde ortaya çıkan bir tartışma da “Özgürlük mü güvenlik mi?” kamuoyu algısı yaratılmak isteniliyor. Kamuoyu algısı yaratılırken de “Güvenlikçi politikalardan vazgeçiyoruz, özgürlükçü politikalara geçiyoruz, özgürlükten zarar gelmez.” denilerek kamuoyu algı yönetimi ile sahte bilgilerle şekillendirilmeye çalışılıyor. “Kamuoyu algısı yönetimi” dediğimiz iş zaten kamuoyuna karşı sahtekârlık yapma işidir. Ortada bir gerçek vardır, bu gerçek fotoğraf gibidir ama bu gerçeği görecektir olan insanlara siz tarif ediyorsunuz kamuoyu algısı yönetimiyle. “Bakın, bu böyle görülsün de aslında şekli budur, rengi budur, ışık buradan gelseydi, bu buradan olsaydı, şu şuradan olsaydı.” gibi yalan yanlış bilgilerle gerçeğin farklı algılatılması işidir kamuoyu algı yönetimi işi ve Adalet ve Kalkınma Partisi bugüne kadar bu algı yönetimi metotlarını çok başarılı bir şekilde uygulamıştır kendisi açısından, aldatmıştır milleti, kandırmıştır milleti, şimdi de “Güvenlik değil, özgürlük alanlarına geçiyoruz.” diye aldatmaya, kandırmaya çalışmaktadır. Değerli arkadaşlarım, şu bir gerçektir: Ne güvenlikten vazgeçilebilir ne özgürlükten vazgeçilebilir. İkisi arasında çok hassas bir denge vardır, güvenlik tehdit altına girdiğinde bütün evrensel hukuk, uluslararası hukuk ve bizim anayasa hukukumuz emreder ki toplumun, devletin, milletin güvenliği için zaman içerisinde sınırlı olmak üzere özgürlük alanlarında sınırlama yapabilirsiniz, özgürlüklerin sınırının sınırını da yine anayasa belirler. Dolayısıyla, bu hukukun temel kuralıdır. Bu temel kural algı yönetimiyle “Güvenlikçi değil, özgürlükçü bir alana geçiyoruz.” diyerek yanlış şekillendirilmeye çalışılmaktadır. Elbette ki güvenlik tehdidinin bulunmadığı zaman parçalarında da özgürlüğün olağanüstü bir şekilde genişletilmesinde fayda vardır. Milliyetçi Hareket Partisi olarak biz soruna bu şekilde bakıyoruz.

Hem iç güvenlik hem dış güvenlik Türkiye Cumhuriyeti devletinin bekası açısından son derece önemlidir çünkü Türkiye ateş çemberinin içindedir, cenubunda ateş vardır, kan vardır, barut vardır; şimalinde kan vardır, barut vardır ve ateş çemberi vardır. Kırım, sessiz sedasız bir ülke tarafından ilhak ediliyor, Kırım, Anadolu’dan önce Türk boylarının vatan tuttuğu bir yerdir ve Türkiye’nin sesi sedası çıkmamıştır. Çeçenistan ve diğer Kafkas halklarının yapmış olduğu birtakım mücadelelerde yine AKP Hükûmetinin on iki yıllık icraatı döneminde dikkate alınacak bir destekleme görülebilmiştir. Türkiye, sınırları cıvılda ve çizilen Osmanlı’ya isyan eden, İngiliz ajanı Şerif Hüseyin’in çocuklarının kral ilan edilerek Fransa’ya Suriye’nin, İngiltere’ye Irak’ın peşkeş çekildiği İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra yeniden şekillendirilmektedir. Bu şekillenme çerçevesi içerisinde Türkiye Cumhuriyeti devleti güya Orta Doğu’da oyun kurucu, güya bilgisi dışında yaprağın kımıldamadığı bir ülke, güya gücünün test edilemeyeceği bir ülkeydi, şimdi Orta Doğu’yu

şekillendiren, elinde cetveller olan, elinde geometrik aletlerle Orta Doğu'yu yeniden şekillendirecek olan küresel güçlerin telefonları kapalı, telefonları, Türkiye aşiretlerle görüşmek mecburiyetinde kalmış, bu derece de seviyesi düşürülmüştür. Sadece aşiretlere değil, terör örgütleriyle silah mukabilinde, para mukabilinde iş yapar hâle gelmiştir, Türkiye bu hâle düşürülmüştür.

Dolayısıyla, on iki yıllık AKP Hükûmetinin bu zaviyeden baktığımızda 60 tane cumhuriyet hükûmeti döneminde tek toprak kaybı yaşanan hükûmet olmuştur AKP Hükûmeti. Ege'de, Lozan Anlaşması'na göre bir kısmı sahipsiz, bir kısmında haklarımızın bulunduğu 16 tane adaya Yunan bayrağı çekilmiştir, bunlardan 1994 yılında sadece Eşek Adası'na üç beş tane Yunan çıktığı için savaş hâline geldiğimiz Türkiye'nin dış politikası, teslimiyet politikalarıyla olduğu gibi Yunanistan'ın yayılmacı politikalarına terk edilmiştir 16 tane ada. 60 hükûmet zamanında hiçbir konsolosluğumuz terör örgütleri tarafından basılarak diplomatlarımız esir alınmamıştır. Türkiye'de ilk defa Musul Başkonsolosluğumuz basılmış, Türkiye Cumhuriyeti devletinin Cumhurbaşkanı, Başbakanını, Dışişleri Bakanını ve tüm organlarını temsil eden Konsolos şu anda bir terör örgütünün elinde esirdir bütün maiyetiyle birlikte. Türkiye "Uçağımı düşürdü, ey NATO, gel Suriye'yi ortak olarak hâk ile yeksan edelim." diyen bir ülke iken aradan geçen süre içerisinde "Suriye tarafından düşürüldüğü iddia edilen uçak bulundu." demek zorunda kalmış bir ülkedir. Türkiye, askerlerinin başına çuval geçirilmiş bir ülkedir ve Türkiye, gücü test edilemeyecek bir ülke iken mecali, takati kalmamış bir ülke hâline getirilmiştir, ekonomisi zayıflamış bir ülke hâline getirilmiştir. Dış güvenliğini tehdit eden... Türk Silahlı Kuvvetleri, Hükûmetin de dâhil olduğu kumpaslarla Silivri'ye tıkılmış bir ordu hâline getirilmiştir. Şimdi, bu ordu olmayınca, ekonomi olmayınca nasıl kendini gücü test edilemeyecek ülke olarak ilan edersin? Silahın yok, üretilmediği bir silah yok, o silahı kullanacak ordu içeride, morali sıfır. Moralinin sıfır olmasıyla ilgili 2 tane örnek vereceğim. Lice'de -arzu etmezdik elbette Milliyetçi Hareket Partisi olarak- bir toplu gösteri sırasında 2 tane vatandaşımız vefat etti. Savcı orada görevli tüm güvenlik güçlerinin silahlarını toplattı, kimliklerini aldı, hepsi hakkında tahkikat açtı. İstanbul'da bir başka olay nedeniyle vefat etmiş olan bir vatandaşımızla ilgili polis panzerine molotof atılması nedeniyle polisler silahlarıyla ateş ediyorlar, Umud isimli bir genç vefat ediyor, onunla ilgili hiçbir polisin kimliği tespit edilmiyor Sayın Bakan. Hiçbir polisin silahları toplanmıyor ve hiçbir polis hakkında ciddi bir tahkikat yok. İşte, iki tane Türkiye: Biri terör baskısı altında, kurum ve kuruluşları terör tehdidinde boynun eğmiş bir ülke, bu Lice'de; diğeri de İstanbul'un göbeğinde inanç aidiyeti farklı olduğu için, cemevine cenaze için gittiğinden dolayı hayatını kaybetmiş olan bir insana işlenmiş bir suçu devlet tahkik etme görevini yerine getirmiyor, getirilmiyor. İşte, Türkiye bu hâlde bir ülkedir.

BAŞKAN – Toparlayabilir miyiz Sayın Bal.

FARUK BAL (Konya) – Toparlayacağız Sayın Başkanım. Nasıl olsa sözümüz kâr etmiyor.

BAŞKAN – Yok, estağfurullah. Ben bütün arkadaşlarımıza uyguladığım şeyi size de hatırlattım.

FARUK BAL (Konya) – Sayın Başkan, nasıl olsa gülsare sözümüz kâr etmiyor, hiç olmazsa zülfüyâre dokunsun diye biz de devam ediyoruz. Hiçbir anlam ifade etmeyeceğini ben de biliyorum gerek Hükûmetin indinde gerek zâtalının gerekse iktidar partisinin milletvekilleri indinde.

Şimdi, böyle bir Türkiye, dünyada 184 ülkeden, Sayın Başkanım, basın hürriyeti açısından 154'üncü sıraya düşüyor, Afganistan'dan sonra, Kenya'dan, Nijerya'dan sonra ve bu ülke "demokratikleşme" adı altında böyle bir kanunu getiriyor huzurumuza. Adalete güven duygusu yüzde 26'ya düşüyor. Bütün dünya ülkelerinde en yüksek duygu adalete güven duygusudur. Türkiye'de dibe vuruyor, yüzde 26'ya düşüyor, böyle bir hâldeyiz ve demokrasi hibrit olma özelliğinin bütün unsurlarını taşıyan bir ülkedir. Tabii, biz bunlara layık mıyız? Değiliz. Bizim kültür ve medeniyetimiz bütün bunların tamamını reddeder. Hamaset değil bu. Biz Kudüs'te, İstanbul'da ve diğer medeniyetlerin birlikte yaşadığı yerlerde sinagogu, camiye, kiliseyi bir sokakta yaşatabilmiş, bu dine inanan ve farklı milliyete inanan insanları Osmanlı'nın bir onbaşıyla nizama sokabilmiş bir kültür ve medeniyetin sahibiyiz. Şimdi Kalashnikoflara, terör tehdidinde mahkûm olmuş bir Türkiye'yi anlatıyorum. İkisi arasındaki fark şu: O Türk kültür ve medeniyeti hakkaniyet ve adalet, cesaret ve celadetle yönetimi gerçekleştiriyordu. On iki yıllık AKP Hükûmeti ise teslimiyet ve ticaretle meşguldür. Teslimiyet ve ticaret elbette ki başımıza böyle sonuçlar getirecektir.

Son olarak kanuna geliyorum. Ben şimdi hukukçu, mukukçu ... Hani Sayın Başbakan "twitter mwitter" diyor ya. Burası çok kısa olacak çünkü çok kolay, çok net. Hukukçu, mukukçu, cezacı mezacı, adaletçi madaletçi olmaya gerek yok; sadece konuşulani duyabilme ve ne dediğini anlayabilme yeteneğine hitap ediyorum. Bu da diyor ki: "Bu kanun kapsamında verilen görevleri yerine getiren kişilerin hukuki, idari ve cezai sorumluluğu doğmaz." Zaten "hukuki sorumluluğu doğmaz." dediğiniz zaman "idari ve cezai sorumluluğunu" demeye gerek yok. Bu, tabii, hukuk bilgisinin zayıf olduğunu ortaya koyuyor ya da Ali Bey'in ifade ettiği gibi, büyük

bir korku var, bir taraftan paçamızdan yakalarlar. Yakalanmamak için hukuki cezayı... Bir de “mali” diye ifade etmeniz lazım, eğer “idari ve cezai” diyorsanız “mali” de demeniz lazım. Böyle bir durum.

Şimdi, Anayasa diyor ki: “Kanunlar Anayasaya aykırı olamaz.” Anayasa’nın 6’ncı maddesi, “Kanunlar Anayasaya aykırı olamaz.” Burada diyor ki: “Bu kanun kapsamında verilen görevleri yerine getirenlere hukuki, cezai veya idari bir yaptırım yapılamaz.” Şimdi, ben size Anayasa’da bir başka madde daha okuyacağım. Kanunsuz emir: “Kamu hizmetlerinde herhangi bir sıfat ve suretle çalışmakta olan kimse, üstünden aldığı emri –yani Sayın Başbakan Yardımcısından, Başbakandan, Cumhurbaşkanından aldığı emri, yönetmelik, tüzük, kanun veya Anayasa hükümlerine aykırı görürse, yerine getirmez ve bu aykırılığı o emri verene bildirir. Ancak, üstü emrinde ısrar eder ve bu emrini yazı ile yenilerse, emir yerine getirilir; bu halde, emri yerine getiren sorumlu olmaz.” Zaten böyle Anayasa çerçevesi içerisinde bir emir verecekseniz bu Anayasa’da var, bu kanuna niye gerek oldu? Değil mi yani bu kadar açık bir Anayasa hükmü varken buna niye gerek duyuyorsunuz? Ha, niyetiniz farklı. Niyetiniz, bu maddenin ikinci fıkrasını ortadan kaldırmak. İkinci fıkra da şu: “Konusu suç teşkil eden emir, hiçbir suretle yerine getirilmez; yerine getiren kimse sorumluluktan kurtulamaz.” Zaten sizin yaptığınız işler anayasal suç. Anayasa’yı değiştirmeden Türk milletinin Kurtuluş Savaşı’yla elde etmiş olduğu hükümlerlik hakkını paylaşıyorsunuz. Silah ile şiddet ve terörü, terör yolunu seçmiş olan bir terör örgütüyle pazarlık yapıyorsunuz. Bunun tamamı suç. Bu suç, bu Anayasa maddesine göre bu kanunla nasıl ortadan kaldıracaksınız? Kaldıramazsınız. O zaman, bu kadar mantıksız bir yasaya niye gerek var? Bu, Kayseri’linin uyuyup uyuyup deniz meselesi görüşülürken uyandığı zaman “Ben de isterim.” diye bağırması gibi bir şeydir Mediste. Demişler ki: “Ya, Kayseri’ye nasıl getireceğiz denizi?”, “Olsun, ben isteyeyim de belki bir gün gelir” demiş. Siz istiyorsunuz, belki bir gün olur ama olmaz. Türkiye’de bu topraklara kanını dökmüş, bu topraklara terini dökmüş, bu topraklara göz yaşını dökmüş bütün vatan evlatları gibi yüzde 85’lik “Ben bu toprağın sahibiyim.” diyen Türk milletinin asli unsuru da bulunmaktadır. Diğer unsurlarla birlikte onların iradesine tabi olacaksınız diyor, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Bal.

Sayın milletvekillerimiz, şimdi sıra Sayın Birgül Ayman Güler Hocamda.

Sayın Güler, buyurun.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Sayın Başkanım, teşekkür ederim.

Bu görüşmeler başladığından beri Hükümet bir türlü söylemiyor, biz “Bunun içinde ne var?” diye sızlanıyoruz. Hükümet temsilcisi diyor ki. “O kadar çok şey söyledim, daha ne söyleyeyim istiyorsunuz?” Şimdi, bu karşılıklı ilenmelerimizin bir sonucu var. Hükümet beklediği hayırlı hedefleri söylüyor ve onları ballandıra ballandıra anlatıyor. Biz de bunun “Nasıl?”ını ve ayrıntısını talep ediyoruz, orada susuyor.

BAŞKAN – “Ayrıntısı belli değil” diyor ama.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – O belli değil denilen ve bizim cevap alamadığımız yerlerin cevabını bu kanunun tarafı olan HDP önergeleriyle ya da konuşmalarıyla dile getiriyor ve biz böylece aydınlanmış oluyoruz.

BAŞKAN – Ben bir şey söyleyeceğim Hocam: Reddettiğimiz bir önergeyi siz niye bu kadar referans alıyorsunuz? Herkes verebilir bir önerge, biz de reddettik ama onu.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Bizim önerge verme hakkımız yok mu?

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Gayet tabii var.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Bizim teklif verme hakkımız yok mu, düşünce açıklama hakkımız yok mu?

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Olmaz olur mu efendim, bizden çok daha fazla sizin için bu hak var. Her zaman öyledir. Biz de onu teslim ettik zaten gördüğünüz gibi.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Bu toprağa kim kan dökmüşse, Çanakkale’de de, Afyon’da da, nerede varsa her santimetrekaresinin müşerref malikidir. Öyle, kimse bize “Yüzde 60, yüzde 70 ben.” diye bir şey söylemesin.

BAŞKAN – Haydi, karşılıklı fazla uzatmayalım sayın vekillerim.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Eşit, eşit.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Hasip Bey, niye heyecanlandınız bu kadar?

BAŞKAN – Ben başlattığım için özür diliyorum.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Medisteki her çalışma alenidir, girin Medis sitesinde hepsi var zaten.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Hasip Bey, hangi söz sizi heyecanlandırdı bu kadar? Daha birinci...

BAŞKAN – Tamam da...

Hocam, buyurun.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Ön yargılarınız sizi... Ön yargılarınızı, işte, HDP'nin verdiği kanun teliflerinden biliyoruz. Ya, HDP gizli kapaklı vermiyor ki, gidiyor, havale ediliyor...

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Allah Allah, Hasip Bey sizin sözünüzü büyük bir sabırla dinliyoruz.

BAŞKAN – Hocam çok özür diliyorum, ben bir latife yapayım dedim, oradan şey yaptı.

Siz buyurun lütfen.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Size miydi yani bu laf; bana mıydı Hasip Bey'in öfkesi?

BAŞKAN – Yok, ortaya.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Başkana, Başkana.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – HDP'nin önergelerindeki unsurları biz elbette çok önemsiyoruz. Bunu İçişleri Komisyonu AKP oylarıyla reddetse de bu çözüm süreci adı verilen çalışmanın tarafı olduğu için HDP, yalnızca buradaki 4 partiden birisi olmadığı için, örneğin, tarafsız bir yerli ya da yabancı gerçek kişi ya da kurumların gözlemci heyet olarak bulunabilirliği demek ki taraflardan birinin hakkında çok net olarak yer etmiş durumda. Böylece, bu müzakere denilen sürecin bütün boyutlarını görebiliyoruz. Fakat, HDP'den de, söylemekten çekindiği bazı noktalar olduğu saptamasıyla devam etmek istiyorum.

Dünden beri HDP temsilcisi arkadaşlar, ortak vatan, eşit vatandaşlık temelinde bir arada yaşamaktan söz ediyorlar. Burada biraz önce yaşadığımız tartışmada "E, ortak tabii kardeşim vatan." dedi bir milletvekili arkadaşlarımızdan biri, "Hepimizin değil mi?" Günlük dilde kullanırsanız, evet, bu vatan ortak, hepimizin, hepimizin vatani anlamına geliyor ama ben size BDP açısından, HDP açısından ortak vatanın ne olduğunu -arkadaşlarım da buradayken- 3 kaynaktan okumak istiyorum.

Ağustos 2009, Öcalan avukatlarıyla haftalık görüşmesinde şöyle demektedir: "Ortak vatan Türkiye ve Kürdistan'dır. Kürtler hem Türkiye'yi hem Kürdistan'ı ortak vatan olarak kabul edecekler. Türkler de hem Türkiye'yi hem de Kürdistan'ı ortak vatan olarak bilecekler."

2010 yılı Aralık ayı, Demokratik Özerklik Kongresi tarafından düzenlenen Demokratik Özerklik Çalıştayı'nda "Türkiye ve Kürdistan'ı ortak vatan olarak görürüz." denmektedir. Bildiriye göre "Demokratik Özerk Kürdistan Toplum Kongresi, demokratik Türkiye Cumhuriyeti Parlamentosuna kendi temsilcilerini göndererek ortak vatan politikalarına dâhil olur." Şu fazla sözcükleri atayım "Kürdistan Toplum Kongresi, Türkiye'nin Parlamentosuna kendi temsilcilerini göndererek ortak vatan politikalarına dâhil olur."

BDP Eş Başkanı görevinde olan şimdi olmayan Gülten Kışanak Hanım, Ekim 2012'de şöyle diyor: "Ortak vatan için Öcalan'ın talepleri görmezden gelinemez. Öcalan, Kürdistan projesinin de mimarıdır. Ortak vatan gönüllü birlikteliği sağlayacak mıyız, sağlamayacak mıyız? Türkiye'yi ortak vatan kabul edeceksek Kürdistan gerçeğini de göreceksiniz."

Şimdi, burada öyle bir ortak vatan kavrayışı var ki, biraz önce Sayın Yeniçeri'nin "Tabii, ortak bu vatan." diye âdeta attığı çığlıktan bambaşka bir şey bu. İşte, HDP'nin "Bu meseleyi gelin açık açık konuşalım." demesine rağmen açık açık konuşmadığı noktalar bunlar. Bize göre "Evet, ortak vatan, hepimizin vatani." derken bunun arkasından Türkiye ve Kürdistan parçalarından oluşmuş başka bir şey projesi çıkıyor. Şimdi, bunun ne olduğunu madem "Gelin açık açık konuşalım." diyoruz, o zaman ilgili arkadaşlardan talep etmek hakkımızdır.

Eşit vatandaşlığa gelince "Biz, tabii eşitiz.", "Yüzde 70'i siz, yüzde 20'si biz, size daha çok, bize daha az.", "Hepimiz insanız, kardeşiz." Tartışma bu değil. Elbette hepimiz insanız, hepimiz kardeşiz, hepimiz eşitiz, bunları hiçbir şekilde tartışma konusu yapmadık biz ama eşit vatandaşlıkla kastedilen şey de yine ortak vatan...

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Peki, hepimiz eşitiz. Neden Kürtçe konuştu diye milletvekili olarak bana ceza geldi?

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Biraz sabredeceksiniz efendim.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Yok canım, yüz yıl sabrettik.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Yok canım, İçişleri Komisyonu üslubu içerisinde sabredeceksiniz, sözüm bitince ben de sizi memnuniyetle dinleyeceğim.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Ha o şekilde mi, çok kibarsınız, sağ olun.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Ya, ya, evet, evet.

BAŞKAN – Bizim Komisyon demokrat böyle Sayın Kaplan.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Ortak vatan için açıklamayı lütfederlerse ben öğrenmek isterim.

Eşit vatandaşlığa gelince -hepimiz yine kullanıyoruz- tabii öyle olacak, nasıl olacak başka? Ama bu da bir politikadır ve eşit vatandaşlık toplulukların eşitliği anlamında vatandaşlıktır. Yani, etnik toplulukların kolektif hakları bakımından eşitliği anlamına gelir. Nasıl desem, kendi terminolojime söyleyeyim: Her etnik topluluğa, her milliyete aynı hukuki ve siyasi araçları sunmak demektir. Bireylerin eşitliğini öngörmez, kolektif hakların bireysel kullanımını da düşünmez. Yani, 1900' lü yılların başında Avusturya Otto Bauer hareketinin söylediği şey, yüz yıl önceki şeydir; milliyetlerin kültürel özerkliği denilen teoridir, Avrupa Birliğinin kısmen sahip çıktığı şeydir, yepyeni bir şey değildir. Rus sosyal demokrasisinin Bund hareketi içinde mücadele ettiği yani çok zengin bir tarihsel bir geri planı olan kendi başına bir teori ve proje adıdır. Ama siz eşit vatandaşlık deyip aslında bireyler arası eşitlik, fırsat eşitliği ve benzerini söyler gibi yapıp gerçekte Türkiye'de bütün etnik toplulukların ayrı birer siyasi ve hukuki varlık olmasını gerçekleştirmeye çalışıyorsunuz. Şimdi, o bir milliyetler devleti olarak etniklerin yamalı bohçası. Bu projeler olmaz demiyorum, ben Sayın Kaplan kadar en az demokratım ve konuşalım istiyorum ama kaçırıyorsunuz. Ortak vatanın hepimizin vatanıymış gibi algılanması hoşta gidiyor anlaşılan.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Şimdi, araya girsem girdi olacak, girmeyeyim en iyisi.

BAŞKAN – Girmeyin Sayın Kaplan.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Buraya getirene kadar canımız çıktı.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Eşit vatandaşlık dediği zaman da sanki bireylerin eşitliğinden söz ediliyormuş gibi.

Değerli arkadaşlarım, şu son derece nettir: Eşit vatandaşlıktan söz edildiğinde somut olarak tüm etnik toplulukların ana dillerine resmî dil statüsü verme talebi gündeme gelir. Eğer bir etnik topluluk bunu talep etmiyorsa elbette gündeme getirilmez ama kaç etnik topluluk olursa olsun ana dilinin resmî dil hâline gelmesini talep ettiğinde bunun kabulü için mücadele edilir. HDP' nin programına lütfen bakın, bu hedef son derece açık olarak orada yazar. Dün zaten yine burada bulunan HDP' li arkadaşlarımızdan biri "Elbette öyle olacak." dedi ama o sohbet orada kesildi.

Söylemek istediğim şudur: Hükûmet beklediği hayırlı sonuçları bize anlatma sevdasında iken HDP' li arkadaşlar da kendi açılarından beklemedikleri hayırlı sonuçları -bizler için hayırsız olduğu son derece açık- söylememeyi tercih ediyorlar. İşte böyle bir ortamda eğer bir müzakere sürecine giriliyorsa, kim birbirine ve bizler müzakereye girenlere nasıl güvenebiliriz? Yasaya şeffaflık yazıyorsunuz, bizi açık konuşmaya davet ediyorsunuz ama durmadan kavramlar, terimler karışıyor, duygular karışıyor, işin içinden çıkılamayınca "Ne acılar var gördün mü? Benim senden ne farkım var?" belagatiyle tartışma karışıp gidiyor.

Benim davetim de Sayın Kaplan şu: Hiç karıştırmayalım. Siyasi projelerinizi net olarak ortaya koyun, insani ve kültürel gerekçelendirmelerden kendinizi alıkoyun, memleketimizin yakın ve orta dönemde -artık uzak dönemde olduğunu sanmıyorum- nelerle karşı karşıya olduğunu hep beraber görelim. Bu yasa tasarısı böyle bir ortamda gerekli şeffaflığı ve güveni vermekten uzak.

Bu nedenle, ben grubumdan ayrılıyorum ve grubumun bu kanun tasarısına verdiği olumlu oyu vermiyorum. Ayrıca, muhalefet görüşümü de yazacağım.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum Sayın Güler.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Ben araya girmem ama bana, HDP' ye yönelik söyleminde, bağışlayın, çok kısa söz...

BAŞKAN – Lütfen, çok kısa istiyorum Sayın Kaplan çünkü bazı hususlar daha çok sizden ziyade, size sorulmasına rağmen, Hükûmeti ilgilendiriyor.

Buyurun.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Sayın Başkan, HDP, BDP Mediste çözüm projelerini broşürlerle bütün milletvekillerine dağıtmıştır. Kürsüde açık konuşuyoruz, arkadaşlarımızla açık konuşuyoruz. MHP' lilerle 40 santim yan yana oturuyoruz, zaman zaman sohbet ediyoruz, hepsiyle görüşüyoruz. Onların kafasında soru oluyor, biz de oluyor, biz cevap veriyoruz. Yani, inanın, bu Mediste bu sorunu tartışabilmek, konuşabilmek, getirebilmek için harcadığımız eforu hiç kimse harcamadı. Eşit yurttaşlık nedir, eğitim hakkı nedir, dil hakkı nedir, kimlik hakkı nedir, kültür hakkı nedir; bütün bu konularda biz yine açık görüş koyarız. Ama bir gerçekliğimiz var, tabii ki Türkiye'de farklı halklar yaşıyor. En büyük halklar Türkler ve Kürtler ama onun dışında da halklar var. Biz bir üst kimlikle, Türkiyelilik kimliğinde buluşmak istiyoruz, bunu açık söylüyoruz, gizli söylemiyoruz ama "Eşit ve özgür yurttaşlık" demek elbette ki eğitim hakkını da kapsar, farklı kültürel hakları, kimlik haklarını...

Yalnız tabii şunu açık ifade edeyim: Tabii ki hakkınızdır, bireysel olarak istediğiniz gibi rapora muhalefet serhi yazabilirsiniz. Ben şaşırmıyorum. Yani aslı Boşnak bir vatandaşımız olarak, tabii Türkiye Cumhuriyeti vatandaşısınız da...

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Yok, ben Türk'üm.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Kökeniniz Boşnak.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Türk vatandaşım yani.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Kökeniniz Boşnak. Oktay Vural Bey de Türk değil. Türk olmayanların burada kraldan...

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Size göre Türk değil.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Gözünüzü seveyim, Allah aşkına beni güldürmeyin ya!

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Söyleyin, tamamlayın.

HASİP KAPLAN (Şırnak) - Tamam, savunabilirsiniz de yani Sudanlı olup veya Zimbabveli de olup burada aynı şeyi savunabilirsiniz çünkü Kürtlerden de aynı şeyi savunan var, başka halklardan da var. Ben bunu yadırgamıyorum. Ben, size Birgül Ayman Güler olarak değil, zihniyetinize karşıyım... Bu zihniyetinizin ulus devlet, asimilasyon, inkâr ve ret sonucu bugüne kadar Türkiye'nin kaynaşmamasının sıkıntılarının kaynağı olduğunu söylüyorum. Elbette ki biz bunu söyleyeceğiz, proje sunacağız, tartışacağız, zamanla bir kısmı kabul edilecek, sizlerin söylediklerinizin bir kısmı kabul edilecek ama ortak vatan konusunda net bir duruş var. "Demokratik bir ortak vatan." diyoruz. Öyle lafları eveyip geveyip...

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Ben lafları eveleniyorum efendim. Buradaki yanlış mı?

HASİP KAPLAN (Şırnak) - Demokratik Türkiye Cumhuriyeti...

Bakın, biz size net olarak söylüyoruz, verdiğimiz tekliflerde de var.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) - Demokratik bir vatan. Yani ne?

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Biz parti MYK'sı olarak, parti yetkili kurulları olarak verdiğimiz belgelerle konuşuruz. Demokratik ortak vatan da biz herkesin eşit yurttaş olmasını savunuyoruz.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Bu yanlış mı? Buradakileri ret mi ediyorsunuz?

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Başkalarının söylemlerinin yanlış mı doğru mu noktası üzerinden değil...

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Efendim, Öcalan'ın Gültan Kışanak'a...

BAŞKAN – Sayın Hocam... Sayın Güler...

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Ama yapmayın. Hani açık konuşacaktık!

BAŞKAN – Anladım da bu kadar karşılıklı değil.

HASİP KAPLAN (Şırnak) - Bakın, bu şekilde... Türkiye, 800 bin metrekaresi içinde elbette ki cumhuriyetin kuruluşunda Kürdistan mebusları olarak burada görev yaptılar. Lazistan mebusları geldi, görev yaptı burada. Herkes geldi. Cumhuriyetin kuruluş felsefesinde biz vardık, bu ortak vatan da yine var olacağız ve demokratikleşme sevdamız var. İstedığınız kadar inkâr edebilirsiniz.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Yani bu doğru mu?

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Elbette ki "Türkiye demokratik ortak vatan" diyoruz.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Ortak vatan Türkiye ve Kürdistan ortaklığı mı?

HASİP KAPLAN - Kürdistan'ı biz her zaman Türkiye'nin de içinde olduğu bir parça olarak söyledik. Bu, Selçuklulardan beri böyle isimlendiriliyor, yeni değil. Bunun tartışmasını Meclis kürsüsünde yaptık, komisyonda yapmıyoruz. Biz komisyonda yapmıyoruz.

Öyle sinmiyorsa içinize partiniz, gidin parti kurun, gidin başka yerlerde siyaset yapın, bilmem ne yapın. .

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Efendim, o sizin haddinize değil.

BAŞKAN – Estağfurullah tabii.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Ne yaparsanız yapın ama...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Hasip Bey, bu sonuncusu olmadı.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Ama bize siyaset öğretmeye kalkmayın.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – O sizin haddiniz değil. Bir başka milletvekilinin tavrını belirlemek sizin haddinize değil.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Hasip Bey, sonuncusu olmadı.

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Olmadı ama oldu.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Oldu.

HASİP KAPLAN (Şırnak) - Bir kişi... Kendi partisnin kararını bile tanımayan bir milletvekiliyle neyi tartışıyoruz!

BAŞKAN – Sayın Kaplan...

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Sayın Kaplan, o bizim kendi iç işimiz.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) - Milletvekili olarak o hakkımız yok mu?

HASİP KAPLAN (Şırnak) – Elbette ki haklarınız vardır. Her milletvekili birey olarak haklara sahiptir ama parti disiplini de vardır.

BİRGÜL AYMAN GÜLER (İzmir) – Parti disiplinini bize öğretemezsiniz siz.

BAŞKAN – Ona biz karışmayalım Sayın Kaplan.

Teşekkür ediyorum.

O tarafı, her partinin kendi şeyidir, milletvekillerinin tercihidir.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Buyurun Sayın Serindağ.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) - Sayın Kaplan, bizim partimizle ilgili, partimizin tüzel kişiliğiyle ilgili, partimizin milletvekili ile parti tüzel kişiliği arasındaki ilişkiyle ilgili konularda sizin söz söylemeniz siyasi nezakete uymaz.

HASİP KAPLAN (Şırnak) - Burada herkes her sözü söyledi.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Ama partinin iç işine karışmıyoruz. Bakın, lütfen. Partilerin iç işine karışmıyoruz, kendi partisiyle milletvekilinin ilişkisine karışmayız.

BAŞKAN – Sayın vekillerimiz, karşılıklı konuşmayalım lütfen.

ALİ SERİNDAG (Gaziantep) – Siz de lütfen karışmayın.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum Sayın Serindağ.

Bu kadar güzel, vuzuhatlı açıklamalardan sonra sanıyorum, sıra Sayın Seyfettin Yılmaz'da. O da “Söylenilecek bir şey kaldı mı?” diye düşünüyordur, belki de bulamayacak bir şey.

Buyurun.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Teşekkür ederim.

Ben, de tabii, çok polemige girme taraftarı değilim ama bırakalım Kürt'tü, Türk'tü, Boşnak'tı, şuydu, buydu; bu coğrafyada yaşayan herkes bize göre Türk'tür. Biz bu şekilde düşünüyoruz. Onun için... Hele bizim grubumuzla ilgili çok sorgulama yapmanın da doğru olmadığı kanaatini taşıyorum yani “Türk'üm” diyeni illaki bir tarafa mı dayayacaksınız? Dayamanın da çok bir mantığı yok.

Sayın Başkan, doğru, bu beşinci konuşmam olacak herhâlde. “Ne konuşacağız?” derken, en son şunu söylemek istiyorum: Terörün sona erdirilmesi ve toplumsal bütünleşmenin güçlendirilmesini AKP çözemez. Yani bu, bu kadar açık ve net. Niye çözemez? Bununla ilgili birtakım değerlendirmelerde bulunmak istiyorum.

AKP'nin sahip olduğu zihniyeti muhafaza ettiği sürece terör sorununu çözemeyeceği ortadadır. AKP, doğduğu gelenek ve benimsediği zihniyet itibarıyla devlet kavrayışı olmayan, etnik ve dinî ayrımcı, çok kültürlü ve çok hukuklu bir siyasal yapıyı savunan talihsiz bir bilinç düzeyini temsil etmekte olduğundan devletin bütünlüğünü ve milletin birliğini korumak şartıyla terör sorununu çözemezdi ve çözemedi de.

AKP'nin kendini değiştirmedeği sürece başaramayacağı işler bununla sınırlı değildir. Nihayetinde terör sorununu çözmek devlet işlerinden biridir ve AKP, sadece bunu değil devlet işlerinin bütününe sağlıklı bir şekilde yürütecek zihniyet altyapısına sahip değildir.

Şimdi, bunun nedenleri üzerinde durmak istiyorum: AKP zihniyeti ve onun müşahhas timsali olan Başbakanın “devlet” kavramının içeriğine dair kavrayışı olmadığı gibi böyle bir kavrayışı sağlayacak kaynaklarla ilgisi de bulunmamaktadır.

İlk akla gelen kaynak Türk devlet geleneğidir ki Başbakanın Türklüğe olan bakış açısı bu kaynakla kurulması mümkün başta tamamen engeldir. Bunun sonucu olarak Türk devlet geleneği, devlet ile devlet adamını özdeşleştirmesine asla izin vermezken “Benim bakanım, benim valim, benim polisim” adımlarıyla yürüyen Başbakan “Devlet benim” noktasına gelmiştir. Türk devlet geleneği yasayı hükümdarın dahi üzerine yerleştirmiştir. Objektif ve zorunlu genel geçer yasalar karşısında herkes eşittir. Devletin amacı adaleti gerçekleştirmektir. Başbakan ise ucu kendine dokunan yolsuzluk davalarının sanıklarından önce savcılarını yargılatmakta, kendi adamlarını korumak için özel yasalar çıkarmakta, adli kolluğun savcı talimatlarını ve mahkeme emirlerini yerine getirmemelerini

sağlamakta, getirenleri görevden almakta, sürmekte ve cezalandırmaktadır. Başbakan "Herkes eşittir ama AKPliler daha eşittir." demektedir.

Türk devlet geleneği, siyaseti, halkın adil yasalarla yönetilmesi ve toplumsal barışın sağlanması olarak görmüştür. Halkın bütününe sorumluluğunu üstlenmiş olan siyasi otoritenin, halkın arasında ayırım yapması toplumsal barışa yönelik en büyük tehdit sayılmıştır. Türk milletini 36 etnik parçaya bölme gayretinin yanı sıra, vatandaşların bir bölümünü diğerlerinden üstün tutan ve kalanların aşağılandığı... Miting meydanlarında "Önemli olan soydur, soy." diye haykıran, "Yezidi bile olsa insana değer verimiz." diye sirkatini söyleyen ve "Reyhanlı'da 53 Sünni vatandaşımız şehit edildi." diyebilen bir Başbakandan ve anlayıştan toplumsal bütünleşmeyi sağlamasını beklemek mümkün değildir.

Halkını bölen ve bir kısmını aşağılayan... Devlet işlerini yönetmesi nasıl beklenebilir? Bu kesimler, devlet imkânlarının sürekli kendi aleyhlerine kullanılacağı şüphesi taşımayacaklar mıdır ve öyle olmakta mıdır? İçir'da Caferileri tehdit gören bu bakış değil miydi? Bu bakış, sadece Başbakanın omuzları üzerinde taşıyor değildir; en alt düzeyde, bir parti mitinginde kefeni bürünmüş olarak görebileceğiniz bu anlayış, en üst düzeyde de Cumhurbaşkanlığı makamında da karşımıza çıkabilir.

Acaba, AKP zihniyeti devlet işlerinin yürütülmesinde Başbakanın "referansım" dediği İslam'ın siyaset felsefesinden etkilenebilir mi? Şimdi ona bakalım: AKP'nin, dini, kendi tekellerinde görmelerine aldanmayın. İslam anlayışları ithaldir ve sorunludur. Onlar, İslam'ı, insanları birleştiren olarak değil, kendilerini başkalarından ayıran ve onları üstün kılan olarak görürler. İslam, başkalarına karşı kullandıkları bir silah olarak ellerindedir.

MUSTAFA AKIŞ (Konya) – Ne alakası var üstadım ya bizim İslam anlayışımızla? Ramazan günü ayıp oluyor.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Konuşmayı dinlediyseniz, niye anlayış olduğunu söyledim, şeyiniz varsa cevap verirsiniz.

Oysa, İslam siyaset felsefesi çalışmalarının açıklıkla ortaya koyduğu gibi, Kur'an'da hiçbir yönetim biçimi buyurulmamışken, temel ahlakî ilkeler siyasetin de temelini yerleştirilmiştir. Bunlar da: Adalet, İyikat ve Şûradır ki, adalet parti tabelalarında kalmış, İyikat parti kimliği olarak ceplerine girmiş, şûra ise kendinden menkul söz ve kararlarıyla kendi bakanlarını bile boşluğa düşüren Başbakanın yapısı altında ezildikten sonra, bir milletvekilinin "Genel Başkanımız, büyük liderimiz, Başbakanımız bir irade beyanında bulunmuştur. Kusursuz itaatse biz büyük liderimize kusursuz itaat ediyoruz." sözleriyle son nefesini vermiştir. Yani Başbakan, ne devlet kavramının teorik çerçevesine ne de devlet işlerini yönetme bilgisine dair Türk devlet geleneğinden de İslam'dan da zerrece nasip almış değildir. Zaten devlet geleneğinin ne derece değer ifade ettiğini idrak edebilmiş olsalardı, devlet geleneğinin yerine parti zihniyetini ikame etmeye kalkmazlardı.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Başkanım, müdahale edin, zehir akıyor.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) - Bakmamız gereken son bir yer, Başbakan, genel teorilere uygun davranabiliyor mu? Hayır. AKP'nin siyaset anlayışı hiçbir genel teoriden türetilmiş değildir, sadece grup çıkarlarına göre şekillenmekte, tutarlılık kaygısı da gözetilmemektedir. Geçmişte, Sosyalist Enternasyonale girmeyi talep edebildikleri gibi, öğrenci evleri tartışmasında, parti sözcüsü Hüseyin Çelik "Biz ahlakta muhafazakâr, ekonomide liberaliz." de diyebilmiştir. Zihinlerindeki İslamcı tortu ile liberal etki hayal edilmiş, dârü'lislam ile şirket olarak tasarlanmış devlet arasında bir yerde bulunmalarının nedenidir.

Demokrasi, hukuk ile siyaset arasındaki dengeye dayalı bir sistemdir. Demokrasinin özü ve güvencesi hukuk bilinci ve yargı bağımsızlığıdır. İnsanların hoşnut olmadıklarını eleştirebilme ve haklarını arayabilme özgürlüğü hem demokrasinin teminatı altındadır hem de onun temelidir. Demokratik bir sistemde devlet işlerini yürütmeye talip olanlarda hem hukuk hem de siyaset bilincinin gelişmiş olması gerekir.

"Yolsuzluk varsa gelin, bana söyleyin." diyen, yolsuzluk iddialarını yargıyı aradan çıkartarak sandığa taşımak isteyen Başbakanda ve bu anlayışta hukuk bilinci olmadığı gibi, siyaset bilinci de yok demektir. Ayakkabı kutusu ile tır dorsesi arasına sıkıştığında karar merciisi olarak sandığı işaret eden Başbakan bilmelidir ki, seçmen ile yargı birbirilerinin yerine ikame edilebilecek unsurlar değildir. Halkın yüzde 51'i vergi vermemek veya işine gelmeyen kanunlara uymamak isterse ne yapılacaktır?

Demokrasiye yönelik tehdidin en genel ifadesi yargının bağımsız olmamasıdır. Bu tehdidi sadece cemaate bağlılık olarak görenler, çözümü de yargıyı kendilerine bağlamakta bulur, bağımsız kılmakta değil. Başbakanın gözünde tehdit, yargının cemaate bağlı olması değildir, cemaat üzerinden kendisine bağlı olmamasıdır. Böyle bir anlayışın bırakın ileri demokrasiden falan söz etmesini, terörün sona erdirilmesi ve toplumsal bütünleşmesinin güçlendirilmesine dair çalışmalar yapması ve bu sorunları çözmesi mümkün değildir, bu sorunlar yasalarla çözülecek sorunlar değildir.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN - Ben teşekkür ediyorum Sayın Yılmaz.

Son cümlemler olmasaydı şunu diyeydim: Üç gündür dinlediğimiz konuşmalar içinde belki ilk defa “Hadi konuya gelirmisiniz sayın milletvekilim?” deme ihtiyacı hissedeceğim tek konuşma veya en ön sıralarda olan bir konuşma olacaktı.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Ama dört gündür konuyla ilgili konuştum, bugün de niye çözemediğini bir genel bakış açısıyla değerlendirdim.

BAŞKAN - Ama özellikle, orada...

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Yani ben dünden beri, sabaha kadar buna çalıştım, bu metne çalıştım, yani rahatsız olabilirsiniz ama niye çözemediğinizi ortaya koymak için...

BAŞKAN - Yok, rahatsızlıktan ziyade -biz burada sayın milletvekillerinin düşüncelerini sorgulama konumunda değiliz- orada “İslami tortu” gibi falan sözcükler kullandınız, o, İslam’ın özüne çok uygun düşmeyen sözcükler kanımca, “İslami tortu” sözcüğü bizim kültürümüze yakışmaz, bize uymaz.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Yani o sizin bakış açınız. Şimdi, burada...

BAŞKAN - Sana da yakışmayacağı için söylüyorum Sayın Yılmaz. “İslami tortu”...

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Sayın Başkanım, bakın...

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Bütün gece sen çalışmamışsın, başkaları çalışmış o yazıya, çünkü bizim bildiğimiz Seyfettin Bey bu sözleri söylemezdi. Kapatalım dosyayı, istersen oradan, o yazdıklarından ezbere 3 cümle söyle, ben senden özür dileyeyim.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – O zaman benden özür dile, eğer ben çalışmadıysam... Bakın, ağzım oruç...

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Çünkü onlar doğru sözler değil yani, sana yakıştıramadık, tamam, sadece onu söylüyorum.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Yakıştırıp yakıştıramazsınız ayrı mevzu, ben bir genel değerlendirme yaptım, katılmadığınız şeyler varsa Başkan gibi söz alırsınız, eleştirirsiniz.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Söz aldım da, Başkan söyleyince artık gerek görmedim.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Fark etmez.

BAŞKAN - Teşekkür ediyorum Sayın Yılmaz ve Sayın Şahin.

Sayın Erdoğan, son sizin efendim, buyurun.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) – Arkadaşlar, tabii ki, üç gündür herkes yoruldu, herkes gerildi ama bu kanun tasarısının en önemli maddelerinden birinin sonuna geldik.

Bu, 4’üncü maddeyi okuyarak başlamak istiyorum sözlerime: “Bu kanun kapsamında verilen görevler ilgili kamu kurum ve kuruluşlarınca ivedilikle yerine getirilir.” En azından, burada kamu kurum ve kuruluşları dışında başkalarına bir emir vermeyeceklerini yazmış olmaları bakımından çok anlamlı ama (2)’nci fıkrasındaki “Bu kanun kapsamında verilen görevleri yerine getiren kişilerin hukuki, idari veya cezai sorumluluğu doğmaz.” kısmı... Gerçekten, dünya hukuk literatüründe bunun başka örneği var mıdır -hani demokratik ülkeler açısından söylüyorum, elbette ki otokratik yönetimlerde buna benzer hükümlerin olması mümkündür- bu konuda gerçekten olayı birazcık tartışmak istiyorum.

Tabii ki, iktidarın görevi, AKP’yi, PKK’yı ve bu konuda görüşmelere katılan bürokratları ve siyasetçileri korumak değildir. İktidarın görevi, bu ülkede yaşayan herkesin hem can ve mal güvenliğini hem de hukuk güvenliğini sağlamaktır. Bu madde burada birilerini korurken büyük bir çoğunluğun da mal, can ve hukuk güvenliğini tehlikeye atan bir maddedir.

Hukuk başka bir şeye benzemez, hukuk tuzdur, hukuku kokutursanız, yargıyı adaleti kokutursanız, bunun kokusu sizi de zehirler, yani buna çok dikkat etmek lazım. Onun için, bir gün her birimize fert olarak ve her gün hepimize millet olarak, devlet olarak hukuk ve adalet lazımdır. Hukuku ve adaleti bu kadar sıkıntıya sokacak bu düzenleme yapma alışkanlığı artık, AK PARTİ iktidarına hâkim olmuştur. Yani bu kanuna bu hükümleri koy, birilerini koru; torba kanuna hüküm koy, idari yargı kararlarını uygulama; Eğitim Kanun’u hüküm koy, Kamu İhale Kanunu’nu uygulama; MİT Kanunu’na hüküm koy, MİT mensuplarını yargılama; torba kanuna başka bir hüküm koy, yap-işlet-devret ihalelerini Danıştay denetiminden kaçır. AKP’nin Meclis çoğunluğu var arkadaşlar, bunu biliyoruz, birkaç günde kendinizi, yandaşlarınızı ve istediklerinizi kurtaracak geçici düzenlemeler yapabiliyorsunuz. Buradaki “geçici” kelimesinin altını da sizler için tekrar çizmek istiyorum. Yapacağınız bu düzenlemeler geçicidir çünkü kendinizin yaptığı, 82 Anayasası’nın geçici 15’inci maddesinin kaldırılmasından sonra ortaya çıkan tablo ortadadır, o zamankiler kendilerini ancak otuz sene koruyabilmişlerdir, ondan sonra mahkemeler bu hükmü zaman aşımını durduran hüküm olarak algılamışlardır. Dolayısıyla, bu yaptığınız düzenlemeler sizin iktidarınız süresince yapılmış geçici düzenlemelerdir. Siz burada kendi sorunlarınızı geçici de olsa Meclisteki aritmetik çoğunluğunuza

göre çözebilme tesisi ama şunu da ben size sormak istiyorum: Bugün hakkıyla, hukukıyla ilgili olarak yargıya, adalete müracaat edip de hakkını alamayan vatandaş ne yapacak oluşturduğunuz bu karmaşa ortamından dolayı? Bunun da hesabını siyaseten, bu dünyada bu şeyde vermek zorundasınız ama kıyamet gününde de... Bu kanunları böyle saçma sapan hâle getirirken çok iyi düşünmeniz lazım.

Tabii, burada birkaç güncel konuya da değinmek istiyorum. Yani tabii, şu alışkanlığı da kazandı iktidar: İyi bir şey varsa iktidar yaptı, AKP yaptı. Örnek istiyorsanız: “Duble yolları biz yaptık, havalimanlarını biz yaptık.” Ama ortada sorun varsa her zaman bir suçlu var. Yani askere kumpas kurulduysa bunu paralelciler yaptı, uluslararası faiz lobileriyle birlikte birleşip Gezi olaylarını paralelciler yaptı, Dışişleri Bakanlığındaki dinlemeleri onlar yaptı, MİT tırlarına onlar tuzak kurdu, Bank Asya üzerinden operasyon yapıp döviz kurlarını artıran onlar, KCK davalarını icat edip çözüm sürecini sabote eden onlar, Fenerbahçe’yi ele geçirmek için şike tuzağı kuran onlar, Diyarbakır’da bayrağımızı onlar indirdi, 17, 25 Aralıkta aslında yolsuzluk yoktu, hazırladıkları dosyalarla AKP’ye kumpas kurdular, onu da onlar yaptılar! Ee, çok güzel arkadaşlar, siz nereyi yönetiyorsunuz? Siz ne iş yapıyorsunuz? Siz niye varsınız, iktidar niye var? Yani bunları da ortaya çok doğru koymak lazım. Onun için, bu konulan madde, bu 4’üncü madde, Türkiye’de yarı kimlerin suçlanacağını biz şimdiden merak ediyoruz.

Türkiye’de yargıda sıkıntı var mıdır? Elbette vardır ki, bugün toplumda yargıya olan güven yüzde 20’lere düşmüştür. Bu çok vahim bir tablodur ama bu tablonun oluşmasında iktidarın on iki yıllık tutumunu da sorgulamanız lazım. Bugün, yargı buraya gelmişse, yargının yıpratılması konusunda sizin çıkarttığınız Ceza Kanunu, sizin çıkarttığınız efendim, Usul Kanunu, sizin çıkarttığınız Anayasa değişikliklerinin, yargı paketlerinin ve uygulamalarının hiç mi vebali yok? Bunların vebali bize mi ait ya da sokaktaki herhangi bir vatandaşa mı ait? Onun için, bu 4’üncü maddeyle yargıya yeniden bir miktar daha su katmaktasınız. Bizim Yörük tabiridir: “Ayrana su katılmaz.” Ayrana zaten sulandırılmış yoğurttur. Siz adalete biraz daha su katmaktasınız ve bu maddenin muhakkak ve muhakkak buradan çıkartılması ve değiştirilmesi lazım. Böyle, yargıya su katarak Türkiye’deki herhangi bir sorunu çözemezsiniz. Sorunun çözüm yeri ortak akıldır, ortak hukuktur, herkesin hukuk önündeki eşitliğini sağlamadan hiçbir sorun çözülmez, burada hukuk eşitliğine bir kurşun daha sıkılmaktadır.

Ben hepinize teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum Sayın Erdoğan.

Değerli milletvekilleri, 4’üncü madde üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır.

Şimdi, madde üzerinde üç adet önerge vardır, sırasıyla okutup işleme alacağım:

İçişleri Komisyonu Başkanlığına

1/941 esas numaralı Kanun Tasarısı’nın 4’üncü maddesinin tasarı metninden çıkarılmasını arz ederiz.

Mehmet Erdoğan

Hasan Hüseyin Türkoğlu

Muğla

Osmaniye

BAŞKAN – Buyurun Sayın Erdoğan.

MEHMET ERDOĞAN (Muğla) - Sayın Başkan, tabii ki, Anayasa’ya aykırılıkla ilgili bu iddialarımızı biz baştan itibaren hep gündemde tuttuk. Yani bu 4’üncü madde insanların, bu ülkede yaşayan bütün vatandaşların kanun önündeki eşitliği ilkesine, özellikle biri 137’nci maddedeki kanunsuz emir ilkesine çok açıkça -yani burada hiç konuşacak, tartışacak hiçbir şey yok- aykırıdır. “Kamu hizmetlerinde herhangi bir sıfat ve suretle çalışmakta olan kimse, üstünden aldığı emri, yönetmelik, tüzük, kanun veya Anayasa hükümlerine aykırı görürse, yerine getirmez ve bu aykırılığı o emri verene bildirir. Ancak, üstü emrinde ısrar eder ve bu emrini yazı ile yenilirse, emir yerine getirilir; bu hâlde, emri yerine getiren sorumlu olmaz.” Burada bu hüküm çok açıkken ama arkasından gelen hükmü yok edecek “Konusu suç teşkil eden emir, hiçbir suretle yerine getirilmez; yerine getiren kimse sorumluluktan kurtulamaz.” Anayasa’nın bu hükmünü yok edecek bir düzenlemedir buradaki düzenleme. Bu bakımdan, bu madde metninin bu tasarıdan çıkartılmasını istiyoruz.

Ama tabii ki, üç gündür burada sabahın erken saatlerinden sahur vaktine kadar süren çalışmalar yaptık. Şimdiye kadar bu kanunun 4 önemli maddesinde hiçbir kelime bile değişmedi. Bundan da anlaşılıyor ki, siz bu kanun tasarısını buraya getirirken kendi ortaklarınızla, artık hangi masada kimlerle ortaklaşıp anlaştıysanız bu görüşmeleri orada bitirmişsiniz, burada yaptığınız sadece bizim konuşmalarımızı dinlemek oldu. Hiçbir önerimizi, hiçbir uyarımızı, hiçbir ikazımızı şu ana kadar dikkate almadınız. Dolayısıyla, bizi muhalefet olarak, esas endişelendiren ve üzen, sizin uyarıya, katkıya kapalı tutumunuzdur. Bundan sonraki maddelerde de zaten bir katkı verebileceğimiz kanaati artık bizde kalmamıştır. Onun için, biz son olarak, bu maddenin yasa metninden çıkartılmasını teklif ediyoruz ve bundan sonra bu kanuna yapacağımız katkı kalmadığı inancı bizde olduğu için şu an itibarıyla Komisyon çalışmalarını terk ediyoruz.

Hepinize teşekkür ediyorum.

(MHP milletvekilleri Komisyon salonunu terk etti)

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Erdoğan.

Değerli milletvekilleri, önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

İçişleri Komisyonu Başkanlığına

1/941 esas sayılı kanun tasarısının 4'üncü maddesinin 2'nci fıkrasında yer alan "verilen görevleri yerine getiren kişilerin" ibaresinin "müzakereleri gerçekleştiren, müzakerelere katılan, müzakerelere ilişkin görüşmeler ve bu yasa kapsamında çalışmalar yapan" şeklinde değiştirilmesini arz ve teklif ederim.

Altan Tan

Diyarbakır

BAŞKAN – Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

Yapılan değişiklik ile barış süreçlerini kolaylaştırıcı, geliştirici her türlü yol ve yöntem yasal bir statüye kavuşturulması amaçlanmıştır. Nitekim barış müzakerelerinin yasal olarak koruma altına alınması, özünde barışın koruma altına alınması demek olacağı için, çözüme ilişkin yapılacak görüşme ve yapılan çalışmaların cezai yaptırımdan azade olması zaruridir. Böylece toplumsal barışa yönelik yapılan-yapılacak olan tüm görüşmelerin, gerçekleşen-gerçekleşecek olan müzakere süreçlerinin bu düzenleme ile yasal zemine taşınması ve barış süreçlerinin kolaylaştırılması amaçlanmıştır.

BAŞKAN – Önergeyi kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

İçişleri Komisyonu Başkanlığına

1/941 esas numaralı Kanun Tasarısı'nın 4'üncü maddesinin ikinci fıkrasının aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

2'nci maddenin (b) bendinde verilen görevlendirmelerle ilgili görevleri yerine getiren kişilerin hukuki, idari veya cezai sorumluluğu doğmaz.

Birgül Ayman Güler

İzmir

Ali Sarıbaş

Çanakkale

BAŞKAN – Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

Hukuki, idari veya cezai sorumluluğun hangi konularda ve hangi görevleri yerine getiren kişiler hakkında doğmayacağı açık olarak tanımlanması amaçlanmıştır.

BAŞKAN – Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

4'üncü maddeyi oylarınıza sunuyorum sayın milletvekilleri: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

5'inci maddeyi okutuyorum:

Yürürlük

MADDE 5- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

BAŞKAN – Madde üzerinde söz isteyen sayın milletvekili? Yok.

Bir adet önerge var, okutuyorum:

Türkiye Büyük Millet Meclisi İçişleri Komisyonu Başkanlığına

(1/941) esas numaralı Kanun Tasarısı'nın 5'inci maddesinin tasarı metninden çıkarılmasını arz ederiz.

Mehmet Erdoğan

Muğla

Hasan Hüseyin Türkoğlu

Osmaniye

Gerekçe:

Tasarının bütünü Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın ilgili maddelerine aykırıdır. Bu yüzden Anayasa'mıza aykırı bir kanunun yürürlüğe girmemesi gerekir.

BAŞKAN – Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

5'inci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

6'ncı maddeyi okutuyorum:

Yürütme

MADDE 6- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

BAŞKAN – Söz isteyen? Yok.

Bir adet önerge var, okutuyorum:

Türkiye Büyük Millet Meclisi İçişleri Komisyonu Başkanlığına

(1/941) esas numaralı Kanun Tasarısı'nın 6'ncı maddesinin tasarı metninden çıkarılmasını arz ederiz.

Mehmet Erdoğan

Hasan Hüseyin Türkoğlu

Muğla

Osmaniye

Gerekçe:

Tasarının bütünü Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın ilgili maddelerine aykırıdır. Anayasa'mıza aykırı olan bir kanunun Bakanlar Kurulu tarafından yürütülmesi mümkün değildir.

BAŞKAN – Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

6'ncı maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

Değerli milletvekilleri, görüştüğümüz tasarının maddelerinin görüşülmesi tamamlanmıştır.

Tasarının tümünü oylarınıza sunmadan önce Başbakan Yardımcımız Sayın Beşir Atalay'a söz veriyorum.

Buyurun Sayın Atalay.

BAŞBAKAN YARDIMCISI BEŞİR ATALAY (Kırıkkale) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; çok teşekkür ederim emekleriniz için, mübarek günlerde üç gün, üçüncü günümüzde bu şeyi bitirmiş olduk.

Ben, sadece bir konuda -arkadaşlar önerge de verdiler biraz önce- bu 4'üncü maddenin (2)'nci fıkrasıyla ilgili kısa bir açıklama yapmak istiyorum. Yani Celal Bey ona değindi, önerge verdiler diğer arkadaşlar. Önce, tabii, Celal Bey'e de çok teşekkür ederim, çok içten, samimi bir konuşma.

Şundan emin olunsun, bu yasa çerçeve yasadır, yani yapılacak şeyler bunun altında yapılacak. Gerekirse yeni yasal düzenlemeler, onlar Meclise gelecek. Yani biz bu yasayla -dün de ifade ettim- bu sürecin daha şeffaf yürümesini de amaçlıyoruz. Yani böyle zor bir konuyu, hem muhalefetle hem bütün partilerle hem Meclisle hem bütün vatandaşlarla ne kadar iyi paylaşırsak o kadar daha ciddi destek alarak yürütebileceğimize inanıyoruz, başka türlü yürümez. Yani bu konunun çok farkındayız.

Ve ben özellikle size ifade etmek istiyorum, Türkiye'nin bütünlüğünü zedeleyecek bir çalışma falan, asla, hiçbirimiz, hiçbiriniz, hiç kimse öyle bir düşünce, çalışma içinde olamaz. Yani hepimizin aslında dertlerimiz, kaygılarımız ortak, onu ifade etmek istedim.

İkincisi de o maddeyle ilgili, biraz önce esasen Sayın Bal da okudu, yani Anayasa'nın açık hükmü var. Biz o maddeyi getirirken bunlar duruyor burada, yani orada "Hukuki, idari, cezai sorumluluk olmaz." derken, işte, Anayasa'nın 137'nci maddesinde zaten yazıyor: "Konusu teşkil eden emir, hiçbir suretle yerine getirilmez; yerine getiren kimse sorumluluktan kurtulamaz." Yani bunlar bizim üst mevzuatımızdır.

Sonra, Türk Ceza Kanunu'nda biliyorsunuz 24'üncü madde vardır arkadaşlar. "Kanunun hükmünü yerine getiren kimseye ceza verilmez. Yetkili bir merciden verilip, yerine getirilmesi görev gereği zorunlu olan bir emri uygulayan sorumlu olmaz. Konusu suç teşkil eden emir hiçbir surette yerine getirilemez. Aksi takdirde yerine getiren ile veren sorumlu olur." Bu da Türk Ceza Kanunu'nun 24'üncü maddesidir.

Yani Anayasa'nın mevcut hükmü ve Ceza Kanunu'nun bu maddesi, bunlar zaten bizim mevzuatımızdaki bağlayıcı hükümlerdir. Dolayısıyla, bizim buraya koyduğumuz o fıkrayı bunlarla birlikte değerlendirmek... Zaten konusu suç olan bir emri hiç kimse veremez, emri alan da yerine getirmekle sorumlu değildir, ama bizim hassasiyetimiz sadece şu: Daha önce, dün de örnek verdim, siz bir talimat veriyorsunuz -bunlar hassas konular- işte, örgüt mensuplarıyla birisi görüşmeye gidiyor, ondan sonra savcı onu bilmem Terörle Mücadele Kanunu'nun şu maddesine aykırılıktan dolayı sorguya çağırıyor. Yani tabii, o insanlar o zaman bu görevleri yerine getiremez. Bunlardan biraz daha kurtarmak ve daha güvenli şekilde çalışılmasını sağlamaktır.

Maddeyle ilgili şunu da söyleyeyim ben arkadaşlara, yani ben bunu başka alternatifler olabilir mi diye hukukçu arkadaşlara da çok çalıştırdım. Yani Adalet Bakanlığındaki Kanunlar Genel Müdürlüğü ve oradaki arkadaşlar, Başbakanlıkta Kanunlar, Kararnameler Genel Müdürlüğü, hatta bizim burada Adalet Komisyonu Başkanımızla falan da görüşmelerimiz oldu.

Yani Anayasa ve Ceza Kanunu'nda zaten öbür hükümler olduğu için, bunun bizim başka 4 kanunumuzda daha olduğunu da - birisi bildiğim BDDK ve başka birkaç yasamızda- ifade ettiler. Yani o istisnaları falan bertaraf eden bir şey değil bu, onun için ben tekrar kısa bir açıklama yapmak istedim.

Teşekkür ederim.

Hepinize emekleriniz için, katkılarınız için teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum Sayın Atalay.

Sayın milletvekilleri, tasarının tümünü oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Kanunların hazırlanmasında uygulanan usul ve esaslar doğrultusunda, kanun yapım tekniğine uygunluğun, kavram ve dil birliğinin sağlanması amacıyla, Komisyon Başkanlığımıza redaksiyon yetkisi verilmesi hususunu oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Sayın milletvekilleri, Komisyon üyelerimizden Mehmet Altay, Cuma İçten ve Sermin Balık'ın, İç Tüzük'ün 45'inci maddesi uyarınca, bu konuda özel sözcü olarak atanmalarını oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Sayın milletvekilleri, muhalefet şerhlerinin Başkanlığımıza ulaştırılması hususunda, İç Tüzük'ün 42'nci maddesi uyarınca, 7 Temmuz Pazartesi günü saat 14.00'e kadar makul bir süre veriyorum.

Kanunun hayırlı olmasını temenni ediyorum.

Ayrıca, bu çalışmalarımız sırasında çözüm sürecinin kanununun, yasaının ruhuna uygun olarak görüşmelerde katkıda bulunan, destek veren, olgunlukla, anlayış içinde, iş birliği içinde görüşmelerin tamamlanmasına katkıda bulunan bütün milletvekillerimize, Başbakan Yardımcımıza, kamu görevlilerimize ve basın mensuplarına çok teşekkür ediyorum.

Hayırlı, uğurlu olsun.

Toplantıyı kapatıyorum.

Kapanma Saati: 16.59